

மக்கள் உரிமை



• ஆக - அக்டோ 2019 • காலாண்டு இதழ் 1 •
• நன்கொடை உரு.30/- •

மின்னஞ்சல் :

makkalurimai.cpdrt@gmail.com

தொடர்புக்கு :

9444481186
9445162365
9884888695

அபாயம்

தற்போது அரசியல் சூழல் கொந்தளிப்பாக இருக்கும் வேளையில் நாம் இந்த இதழை வெளிக் கொண்டு வருகிறோம். இந்த பாராளுமன்ற தேர்தலில் ஆளும் கட்சி அறுதி பெரும்பான்மையை பெற்றுள்ளது. எதிர்க்கட்சிகளும் ஒட்டுமொத்தமாக நிலைகுலைந்து போயுள்ளனர். அவர்களில் பலரும் வாய்ப்பு கிடைத்தால் தனது கட்சி விசுவாசத்தை மாற்றிக்கொள்ள வரிசையில் காத்துக்கிடக்கின்றனர். இதன் விளைவாக பாராளுமன்றத்திலும் ஆளும் கட்சி மக்களின் வாழ் நிலையை பெரிதும் பாதிக்கும் பல்வேறு சட்டங்களை எதிர்ப்பு ஏதும் இன்றி படுவேகத்தில் உந்தித் தள்ளும் நிலை உருவாகியுள்ளது. தகவல் அறியும் சட்ட திருத்த மசோதா, தேசிய புலனாய்வு நிறுவன சட்டம் திருத்த மசோதா, தொழிலாளர் சட்ட தொகுப்பு, முத்தலாக் சட்டம் போன்றவை எளிதில் நிறைவேற்றப் பட்டது. சில எதிர்க்கட்சியினரும் இதற்கு ஆதரவு தெரிவித்தனர். 'அரசியல் சட்டரீதியில் சதி' செய்து காஷ்மீரின் அதிகாரத்தைப் பறிக்கும் வகையில் மாநில மறு சீரமைப்பு சட்டம் வெகு வேகமாக ஆவேசத்துடன் நிறைவேற்றப் பட்டுள்ளது.

நாம் இதழை அச்சிட கொண்டு செல்லும் இச்சமயத்தில் காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கு முழுவதும் மூடப் பட்டுக் கிடக்கிறது. தொலைபேசி, கைபேசி அல்லது இணையதள

வசதிகள் முடக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. கேபிள் தொலைக் காட்சியும் இயங்கவில்லை. பல மணிநேர ஊரடங்கு உத்தரவு அமலில் உள்ளது. கடைகள் மூடிக் கிடக்கிறது. நூற்றுக் கணக்கானோர் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். ஊடகங்கள் சுதந்திரமாக செயல்பட இயலாமல் முடக்கப்பட்டுள்ளன. காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கு பகுதியில் உள்ளவர்கள் வீடுகளிலேயே ஆயிரக்கணக்கான ராணுவத்தினரின் கூர்மையான கண்காணிப்பு வளையத்திற்குள் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். சில மணி நேரம் மட்டும் சற்று வெளியில் பயணிக்க இது தளர்த்தப்படுகிறது. அவர்களுடைய நிலத்திலேயே சிறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர் என்றே நாம் கூற முடியும். இந்த நிலை எப்போது மாறும் என கூற முடியாது. உச்ச நீதிமன்றமும் நிலைமை பெரிதும் பதட்டமாக இருப்பதாகவும் அரசாங்கம் இயல்புநிலை திரும்ப வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறியுள்ளது. சனநாயகத்தை விரும்பும் அனைவரும் உணர்வுடன் இச்சூழலை கவனித்து வருகின்றனர்.

மறுபுறம் பொருளாதார நிலை ஆட்டங்கண்டு, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகரித்துள்ளது. வேலைக்கான கூலியும் குறைந்து தொழிற்சாலை உற்பத்தியும் குறையத் தொடங்கியுள்ளது. செயல்பட ஏதுவான பொருளாதாரச் சூழல் இல்லாமையால் பல சிறு தொழில்களும் நடுத்தர தொழிற்சாலைகளும் மூடப்படுகின்றன. அரசாங்கத்தின் ஒதுக்கித் தள்ளும் பாரபட்ச நிலை, தண்ணீர் வறட்சி, சந்தை தாராளமயமாக்கல் ஆகியவற்றினால் பாதிக்கப்பட்டு விவசாயத்துறையும் மோசமான நிலையில் உள்ளது. பொதுத்துறை பங்குகளை தனியாருக்கு விற்பனை செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளதாக செய்திகள் வெளி வருகின்றன.

அனைத்து எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளையும்,

விமரிசனங்களையும் 'தேச விரோத' குரலாக, சதித்திட்டமாக சித்தரித்து நெறுக்குவதன் மூலம் அரசின் எதேச்சதிகார மனநிலை தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. பலர் சிறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர் அல்லது சிறைப்படுத்தலை எதிர் நோக்கியுள்ளனர். வெற்று ஆரவாரத்தை பரப்பும், பரப்ப உதவும் ஊடகம், பெரு நிறுவனங்களின் தாராளமான நிதி ஆதரவு ஆகியவற்றின் துணையோடு ஆளும் வர்க்கத்தின் அடியாட்களால் மத வெறியும், தேசிய வெறியும் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டு பொது மக்கள் மதத்தின் பெயரால் அடித்து கொலை செய்யப்படுவர் என்ற பய உணர்வு நிறைந்த சூழல் நிலவுகிறது.

இத்தகைய சூழல் இருப்பினும் மேலும் அதிகமான சனநாயகத்திற்கான நமது பயணம் தேங்கிவிடக் கூடாது. சனநாயக உரிமைகள் பல பத்தாண்டுகளாக, நூற்றாண்டுகளாக மக்கள் நடத்திய போராட்டங்களால் வென்று எடுக்கப்பட்டது. நாம் அதனை பாதுகாத்திட வேண்டும். நாளை நல்ல சமுதாயத்திற்காக புதிய உரிமைகள் வென்றெடுக்கப்பட வேண்டும்.

மக்கள் உரிமை இதழின் மூலம் வரும் காலங்களில் பதிவுகளின் வழியே நாம் நீண்ட விவாதத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வோம். இதழின் முதல் பதிப்பில் வரும் பக்கங்களில் இன்று நாம் எதிர்கொள்ளும் குறிப்பான பிரச்சனைகள் குறித்தும், இன்று ஆட்சியில் உள்ள ஆளும் கட்சியின் அரசியலை கடந்த பல ஆண்டுகளாக "இந்திய ஆளும் வர்க்க வரலாற்று" பின்புலத்தில் காண்பதும், தற்போதைய பொருளாதார மந்த நிலை குறித்த ஆய்வுக்கட்டுரையும், காஷ்மீரில் நிலவும் சூழலை கால வரிசையில் வைத்து காண்பது என மூன்று கட்டுரைகள் வெளிக் கொண்டு வந்துள்ளோம்.

- ஆசிரியர் குழு

முகவுரை

அனைத்து தரப்பிலும் ஜனநாயக உரிமைக்கான குரல்கள் நெறிக்கப்படும் சூழலில் 'மக்கள் உரிமை' காலாண்டிதழ் வெளி வருகிறது. இந்தப் பதிப்பின் வாசகர்கள் இச்சூழலில் இத்தகைய பதிப்புகளின் அவசியத்தை உணருவார்கள் என **சனநாயக உரிமை பாதுகாப்புக் குழு - தமிழ்நாடு** நம்புகிறது.

ஜனநாயக உரிமை பாதுகாப்பு தமிழ்நாடு, 2015 ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் மாதம் துவங்கப்பட்டது. அன்று முதல் ஜனநாயக உரிமைக்கான பிரச்சனைகள் குறித்து மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும், ஜனநாயக உரிமை செயல்பாட்டாளர்கள் மீது அரசு ஒடுக்குமுறை ஏவிவிடப்படும்போது, அதனை பொது நீரோட்ட ஊடகங்கள் சுட்டிக்காட்டாமல் இருட்டடிப்பு செய்வது குறித்தும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த முயற்சிக்கிறது 2014ஆம் ஆண்டு பாஜக அரசு ஆட்சிக்கு வந்தபின்பு வட இந்தியாவில், அச்சமயம் பசுக்களை கொலை செய்வதாக குற்றம் சாட்டி முஸ்லிம்கள் மீது நடத்தப்படும் தாக்குதல்கள் அதிகரித்து வந்த வேளையில், ஜனநாயக உரிமைப் பாதுகாப்புக்குழு தமிழ்நாடு உருவாக்கப்பட்டது. முஹம்மத் அக்லக் மற்றும் பஹலாகான் போன்ற சாதாரண அப்பாவி மக்கள் உத்திரப்பிரதேசத்தில் ராஜஸ்தானிலும் கொலை செய்யப்பட்டனர். இத்தகைய வெறித்தனமான தாக்குதல்களைக் கண்டித்தும், இந்தியா அரசாங்கம் இப்படுகொலைகளைக் குறித்து மௌனம் சாதித்ததையும் கண்டித்து இந்தியா முழுவதிலும் பல எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் தாம் பெற்ற விருதுகளையும் பதக்கங்களையும் திரும்பப் பெறுமாறு அரசுக்கு திருப்பி அனுப்பினார்.

இச் சமயத்தில்தான் பிரபல கல்வி நிறுவனங்களான ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம் ஹைதராபாத் பல்கலை கழகம், இந்தியத் திரைப்பட தொழில் நுட்ப நிறுவனம் ஆகிய நிறுவனங்களில் மைய அரசின் தலையீட்டை எதிர்த்து மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். பல்கலைக்கழக வளாகங்களில் நிலவும் மனிதத்தன்மையற்ற சூழலை ரோஹித் வெமலாவின் மரணம் அம்பலப்படுத்தியது. தலித்துகள் சுதந்திரமாக கல்வி கற்பதற்கு எதிரான சூழல் பல்கலைக்கழக வளாகங்களில் நிலவுவதை அது நிரூபிக்கிறது.

நாம் விடுதலைப் போராட்ட காலகட்டத்தில், காலனிய ஆட்சியாளரிடம் இருந்து "சம்பூர்ண ஸ்வராஜ் (முழுச் சுதந்திரம்) நமது லட்சியம்" என்று குரல் கொடுத்த காலகட்டத்திலிருந்து வெகுதூரம் பயணித்து விட்டோம். காலனி ஆதிக்க ஆட்சியாளர்கள் நம் மீது தொடுத்த ரவுலட் சட்டம், அதனை எதிர்த்த போராட்டத்தின் போது ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை ஆகியவற்றைக் கடந்து, இன்றைய நிலைக்கு எட்டியுள்ளோம். ஆனால் சுதந்திர இந்திய அரசும் காலனிய ஆட்சியாளர்கள் போன்றே அதே வகையான காலனிய கொடுஞ் சட்டங்களை பயன்படுத்தி வருகிறது. சுதந்திரத்திற்குப் பின்பு தனிநபர் உரிமைகளை தடை செய்யும் பல்வேறு தடுப்புச் சட்டங்கள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. மாற்றுக் கருத்துக்கான உரிமைக் குரல்கள் அரசு துரோகச் செயலாக கருதப்பட்டன.

1990களுக்குப் பின்பு, தாராளமய கால கட்டத்திற்குப் பின்னர், தனிநபர் உரிமைகளை விட வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பது என்ற அரசு நிர்வாகத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு தனிநபர் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டன. தாராளமய காலகட்டத்திற்கு பிந்தைய காலகட்டத்தில், நீதிமன்றங்களும் அரசாங்கத்தின் கொள்கை நிலைப்பாட்டில் தலையிடுவதில்லை என்ற பொதுவான நிலையை எடுத்தன. இது குடிமக்களின் உரிமையை பாதுகாப்பதற்கு மாறாக இருந்தது.

சனநாயக உரிமை அமைப்புகளின் கூட்டமைப்பின் அங்கமாக சனநாயக உரிமைக்கான பாதுகாப்பு குழு தமிழ்நாடு தூத்துக்குடியில் ஸ்டெர்லைட் ஆலைக்கு எதிராக அமைதியாகப் போராடிய மக்கள் மீது காவல்துறை நடத்திய துப்பாக்கி சூடு குறித்து ஆய்வறிக்கையை வெளிக்கொண்டு வந்தது. இவ்வாறாக கார்ப்பரேட் நலனுக்கும் மக்கள் உரிமைக்கும் இடையிலான இழுபறி (conflict of interest) ஏற்படும்போது மிக வலிமை மிக்க கார்ப்பரேட் நலனுக்கு சாதகமாக ஒரு பக்க சாய்வு நிகழ்வதைக் நாம் காண முடிந்தது.

சனநாயக செயல்பாட்டை நிலைநிறுத்த தேவையான பொது நிறுவனங்கள் பலவும் சமீப காலத்தில் நீர்த்துப் போக செய்யப்பட்டன அல்லது கலைத்துவிடப்பட்டன. திட்டக் கமிஷன், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி, பல்கலைக்கழக நிதி உதவி குழு போன்ற உயர்கல்விக்கான நிறுவனங்கள் நீர்த்துப் போகச் செய்யப்பட்டு, அதிகாரம் மையப்படுத்தப்பட்ட ஒற்றை தனிநபர் தலைமையின் கீழ் வந்தது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி, இந்திய புலனாய்வு துறை, மத்திய செய்தித்துறை கமிஷன் ஆகியவற்றின் தலைமைகள் சீர்குலைக்கப்பட்டன. நீதித்துறையும் இத்தகைய அரசியல் தலையீட்டிலிருந்து விடுபடவில்லை. இந்திய நீதிபதிகள் நியமனக் குழுவின் பரிந்துரைகள் அரசியல் தலையீட்டினால் பாதிக்கப்படுவதை நாம் காண முடிகிறது.

சனநாயக உரிமை பாதுகாப்பு குழு தமிழ்நாடு தனது செயல்பாட்டின் ஒரு அங்கமாக சனநாயக குரல்களை நெறிக்கப்படுவதற்கு எதிராகவும் ஒரு பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டது. பெருகிவரும் மதவாதத்திற்கு எதிராக கொடுஞ் சட்டங்களினால் ஏற்படும் ஆபத்திற்கு எதிராகவும், மாற்றுக் கருத்திற்கான உரிமை குறித்தும் விவாதக் கூட்டங்களை நிகழ்த்தியது. இதில் பிரபல அறிஞர்கள், வழக்குரைஞர் **கிரான்தி சைதன்யா**, பேராசிரியர் **ஆனந்த் டெல்லும்டே**, பேராசிரியர் **சேஷய்யா**, பேராசிரியர் **ராம் புன்யானி** ஆகியோர் கலந்துள்ளனர்.

சனநாயக உரிமை அமைப்புகளுக்கான கூட்டமைப்பின் ஒரு அங்கமாக, சனநாயக உரிமை பாதுகாப்புக் குழு - தமிழ்நாடு, பல உண்மை அறியும் குழுக்களில் பங்கேற்றுள்ளது. மல்காங்கிரி போலி மோதல் படுகொலையில் மாவோயிஸ்டுகள் கொல்லப்பட்டதும் கிராமப்புறத்தினர் மீது ஒடுக்குமுறை ஏவிவிடப்பட்டது குறித்தும், தந்தேவாடாவில் முகுந்த் எஃகு நிறுவன ஆலையின் விரிவாக்கம் குறித்தும், கேரளாவில் மாவோயிஸ்டுகள் படுகொலை செய்யப்பட்டது குறித்தும், தூத்துக்குடியில் வேதாந்தா நிறுவனத்திற்கு எதிராக அமைதியாக போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டது குறித்தும், நியம கிரியில் வேதாந்தாவிற்கு எதிராக போராடிய மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டது நியமகிரியின் பழங்குடியின மக்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை குறித்தும் உண்மை அறியும் குழுவில் பங்கேற்றுள்ளது.

இத்தகைய மக்களின் சமூக அரசியல் பொருளாதார பிரச்சனைகளை பாதிக்கும் அனைத்தையும் குறித்து வாதிக்க, கருத்துக்களை ஒருங்கிணைக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது என்று சனநாயக உரிமைப் பாதுகாப்புக் குழு தமிழ்நாடு கருதுகிறது. அதன் திசை வழியிலேயே இந்த காலாண்டிதழ் துவக்கப்படுகிறது.

அறிமுகவுரை

இந்த இதழின் முதல் பதிப்பில் இன்றைய பிரச்சினைகள் குறித்த மூன்று கட்டுரைகளை பிரசுரிக்கிறோம்.

அ) பாஜக தேசியப் பேரிடர்

இந்துத்துவ சக்திகளால் அதாவது பாஜகவினால் வழிநடத்தப்பட்ட அரசாங்கத்தின் ஆட்சி குறித்த சீராய்வு கட்டுரையாகும். இக்கட்சி முழு பெரும்பான்மையுடன் ஆட்சிக்கு வந்திருப்பதால் கட்டுரையாசிரியர் அந்த அரசாங்கத்தின் தன்மையைக் குறித்து ஆய்வு செய்கிறார். எந்த ஒரு அரசாங்க கொள்கைகளும் முந்தைய கொள்கைகளின் தொடர்ச்சியாகவும், அல்லது அதிலிருந்து தீவிர மாற்றத்தை கொண்ட ஒன்றாகவே இருக்கும். கட்டுரையாசிரியர் மிகத் தெளிவாக இவை இரண்டையும் இனம் பிரித்துக் காட்டுகிறார். காலனிய ஆட்சி தனது நிர்வாகத்தை எளிமையாக நடத்திடும் பொருட்டு இந்தியர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்குபெற வழிகளைத் திறந்து விட்டது. சரியாக நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவர்கள் கொடுமான ரௌலட் சட்டத்தை பிரகடனப்படுத்தினர். 1947க்குப் பின்பும் இத்தகைய கொடூர சட்டங்கள் பல்வேறு பெயர்களில் வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் நடைமுறையில் உள்ளன. இவற்றின் கடைசியாக நடைமுறையில் உள்ளது ஊபா சட்டம். இந்தக் கட்டுரை கடந்த ஐந்து ஆண்டுகால பாஜக அரசின் ஆட்சியை குறித்து குறிப்பிட்டிருந்தாலும், தற்போதைய பாஜக அரசு ஊபா சட்டத்தை மேலும் கூர்மையாக்கி சந்தேகத்தின் அடிப்படையில் கைது செய்வதை சட்டபூர்வமாக்கி உள்ளது. மறுபுறம் **எம்ர்ஜென்சி** அல்லாத பிற காலங்களில் எந்த ஒரு முந்தைய அரசாங்கமும் பொது நிறுவங்களான ரிசர்வ் வங்கி, திட்டக் கமிஷன், பல்கலைக்கழக மானியக் குழு போன்றவற்றை சீர்குலைக்க முயன்றதில்லை. வேறு எந்த ஒரு இந்திய அரசாங்கமும் தன்னாட்சிக் கல்வி நிலையங்களான ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம், இந்திய திரைப்பட தொழில்நுட்ப நிறுவனம், ஹைதராபாத் பல்கலைக்கழகம் ஆகிய தன்னாட்சி கல்வி நிறுவனங்கள் மீது அப்பட்டமான தாக்குதலை நடத்த முயன்றதில்லை. இதற்கு முன்பு வேறு எப்போதும் உதிரி தாக்குதல் குழுக்கள் கட்டுப்பாடின்றி மக்களை அடித்துக் கொல்வதையோ, அறிவுஜீவிகளை கொல்வதையோ செய்ததில்லை. இவ்வகையில் தற்போதைய அரசாங்கம் அனைத்து அதிகாரத்தையும் கைப்பற்றி முந்தைய அரசாங்கத்திலிருந்து தீவிரமாக மாறுபட்டு பாசிச தன்மை கொண்டதாக உள்ளது.

ஆ) தற்போதைய பொருளாதார நிலையும் வேலைவாய்ப்பு குறித்த நிலவரங்கள்

இந்தக் கட்டுரையில் கிராமப்புறங்களிலும் நகர்ப்புறங்களிலும் நிலவும் வேலைவாய்ப்பின்மை யின் தன்மையை குறித்து எழுத்தாளர் விவரிக்கிறார். அரசாங்க

ஆதாரங்கள் உட்பட்ட பல்வேறு வட்டாரங்களில், குறிப்பிடுவதைப்போல வேலைவாய்ப்பு பெருமளவில் அதிகரித்தது என்ற வதந்திகளுக்கு மாறாக வேலைவாய்ப்பு பெருமளவு குறைந்துள்ளதாக எழுத்தாளர் புள்ளிவிவரங்களுடன் நிரூபிக்கிறார்கள். பெருமளவு இளம் வயதிலான ஆண்களும் பெண்களும் ஆண்டுதோறும் உழைப்பு சந்தையில் இணைகின்ற இந்தியா போன்ற நாடுகளில் வேலை கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பு குறைவாக மாறி உள்ளது. இது மட்டுமல்லாமல் வேலை தேடுபவர்களுக்கு ஏற்றவிதத்தில் நேர் விகிதமாக வேலைவாய்ப்பு பெருகவில்லை. வேலையின் தரமும் படிப்படியாக குறைந்து போயுள்ளது. சொற்ப அளவில் மட்டுமே சமூக பாதுகாப்பு கிடைக்க வாய்ப்புள்ளது. வர்த்தக தாராளமயமாக்கலுக்குப் பின்பு அந்நிய மூலதனம் ஊடுருவ அதிக வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக உள்நாட்டு வணிகர்கள் காணாமல் போயுள்ளனர். இதன் விளைவு மொத்த சமையும் தொழிலாளர்கள் மீது திணிக்கப்பட்டு அவர்களுக்குக் குறைந்த அளவே கூலி கிடைக்கிறது. இதனால் உழைப்பு சக்திகள் மற்ற துறைகளுக்கு மாற்றமடைந்து தொழிலாளர்களின் வேலைக்கான நாட்கள் குறைகிறது.

இ) காஷ்மீர்:

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற தினங்கள் முதல் காஷ்மீர் பிரச்சனை மாறுபட்ட கருத்துக்களின் மோதல் களமாகவே உள்ளது. ஒருபுறம் காஷ்மீர் மக்களின் கனவுகளும் வேட்கைகளும் காணப்படுகிறது. மறுபுறம் தில்லியிலும் இஸ்லாமாபாத்திலும் உள்ள அதிகாரங்களின் அரசியல் சித்துக்களை நாம் காண முடிகிறது. இந்தக் கட்டுரையில் அரசியல் சட்டப்பிரிவு 370, பிரிவு 35-ஏ சட்டங்கள் ரத்து செய்யப்படுவதற்கு முன்பு எழுதப்பட்டது. இந்தக் கட்டுரையின் சாராம்சத்தை இருத்திக்கொண்டு எழுத்தாளரின் ஒப்புதலுடன் ஆசிரியர் குழு சமீபத்திய அரசியல் மாற்றங்களையும் சித்தரிக்கும் வண்ணம் கட்டுரையின் பிற்பகுதியில் ஒரு இணைப்பைத் தந்துள்ளனர். இந்தக் கட்டுரையில் காஷ்மீர் பிரச்சினை குறித்தும் தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்கள் எவ்வாறு அதிகார திமிருடன் நடந்துகொண்டு மக்களின் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை தரைமட்டமாக்கி உள்ளனர் என்றும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதே நேரத்தில் காஷ்மீர் மக்கள் தனது எதிர்காலத்தை பற்றிய சுயமாக முடிவு எடுக்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவர்களது சனநாயகத்தை மீட்டெடுப்பதற்கான அவர்களுடைய கோரிக்கைக்கு உறுதியான ஆதரவு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் இக்கட்டுரை தெளிவுபடுத்துகிறது.

பா.ஜ.க. - தேசிய பேரிடர் பறிபோகும் விடுதலைப் போராட்ட விழுமியங்கள்

பேரா. கருணாநந்தன்

இன்று நாம் ஓர் பேரிடரை எதிர் கொள்கிறோம். பாஜக அரசு ஒரு தேசிய பேரிடர். ஏனெனில் எந்த விழுமியங்களுக்காக, நம் விடுதலைப் போராட்டத்தில் நாம் பாடுபட்டோமோ, விடுதலை பெற்றோமோ, அந்த உரிமைகளுக்கான அச்சுறுத்தலாக அமைகிறது. இந்த பாஜக அரசு, இன்று மோடி அரசுக்கு பெரும்பான்மை இருக்கிறது. எதையும் செய்துவிட முடியும் என்ற துணிச்சல் இருக்கிறது. பாஜக ஆட்சியினை கவனித்தால் நமது பார்வையில், நாம் கட்டமைத்த தேசியத்திற்கு பெரும் ஆபத்து வரவிருக்கிறது.

விடுதலைப் போராட்டத்தின்போது பல நிகழ்வுகள் தொடர்ந்து வருகின்றன. தேசியப் போராட்டத்தின்போது மன்னராட்சி படிப்படியாக ஒழிக்கப்பட்டு, மக்களாட்சி கொண்டுவரப்பட்டது. துண்டு துண்டாக இருந்த அரசுகள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு ஒரு புதிய கூட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. அது ஒரு புதிய தேசியம். இந்தியாவில் நாம் அதுவரை காணாத தேசியம் இந்தியா என்பதே இல்லாத காலத்தில் வந்த காலனியாதிக்கக்காரர்கள் அவர்கள் கைப்பற்றிய பிறகு, அதிலிருந்து விடுதலை பெறுகின்றபோது வேறு பல தவிர்க்க முடியாத பல அம்சங்கள் பிணைந்துவிட்ட காரணத்தால் ஒரு புதிய இந்தியா உருவாக்கியது.

அன்று பழைய இந்துஸ்தானத்தை விரும்பியவர்கள் இருந்தார்கள். தேசியத்தில் அன்று இரண்டு கருத்துக்கள் இருந்தன. ஒன்று திலகர் மாளவியா போன்றவர்கள்

எழுதிய இந்து தேசியம். இந்துக்களை முன் முழு மையப்படுத்திய தேசியம். அங்கு மற்றவர்கள் இரண்டாம் குடிமக்களாக வாழலாம். அது இந்து தேசியம்.

மற்றொன்று காந்தி நேரு போன்றவர்கள் முன்வைத்தது அவர்கள் ஒன்றுபட்ட இந்திய தேசியத்தை முன்வைத்தார்கள். இந்திய தேசியத்தை முன்வைத்த காந்தியை கொல்வதற்கு பலமுறை முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. இந்துத்துவ வாதிகள் முயற்சி செய்தார்கள். கடைசியில் கோட்ஸேவினால் கொல்லப்பட்டார். 2015ஆம் ஆண்டு கேரளாவைச் சேர்ந்த ஆர்.எஸ்.எஸ்-காரர் கேசரி பத்திரிகையின் ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிடும்போது, “காந்தியை அல்ல, நேருவைத்தான் கொன்றிருக்க வேண்டும்” என எழுதுகிறார். ஏனெனில் காந்தி முன்வைத்தது, இந்திய தேசியம் மட்டும் தான். நேரு சோஷலிச மதசார்பற்ற இந்திய தேசியம் என்று குறிப்பிடுவது அவர்களுக்கு ஒவ்வாமையை ஏற்படுத்துகிறது. இந்து தேசியவாதிகள் சமூக சமத்துவத்தை ஏற்காதவர்கள். உண்மையில் மதம் என்பது பெரும்பான்மை இன வாதம். அது சனநாயக வாதம் அல்ல. ரூசோவின் சொற்களில் ஜனநாயகம் என்பது Rule based on general will பொது விருப்பத்தின் அடிப்படையில் இயங்குவது தான் மக்கள் ஆட்சி. எவரையும் புறக்கணிக்காத அரசு என்பதாகும். இந்தக் கருத்து படிநிலையை ஏற்ற இந்து சமுதாயத்திற்கு ஏற்புடையதல்ல. இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன், அரசியல் சட்டத்தின் முகப்பை வெளியிட்டார்கள். 1950 ஆம்

ஆண்டில் எழுதப்பட்ட முகப்பு தான் அது. அதாவது, 1977இல் 42 ஆவது திருத்த மசோதாவில் கொண்டு வரப்பட்ட சோசலிசம், மதச்சார்பின்மை என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், அதற்கு முந்தைய முகப்பை வெளியிட்டனர். இந்தியாவை இந்து தேசிய மாக மாற்றிவிட வேண்டும் என்ற அவர்களது உட்கிடக்கை வெளிப்படுத்தினார். அவர்களுக்கு கூட்டாட்சித் தேவையில்லை. அவர்கள் விரும்புவது ஒற்றையாட்சிமுறை சனநாயகத்திற்கு அங்கு இடமில்லை. சர்வாதிகார பாசிசம் என்பதை வெளிப்படுத்தினார். தற்போது நாம் அக்காலக்கட்டத்தில் தான் இருக்கிறோம்.

இன்று ஒரு சில எதிர் கருத்துக்களையும் ஊடகங்களில் வெளிவருகின்றன. இது அரை பாசிசம் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரை இது, இந்திய தேசிய கட்டமைப்பின் அடிப்படைகளுக்கு ஆபத்தானதாக உள்ளது. இங்கு அதிகமாக அதிகார மயப்படுத்துதல் நடைபெறுகிறது. அவர்கள் உயர்கல்விக்கான மேம்பாட்டு குழுவை உருவாக்கினார்கள் கல்லூரிக்கான மானியக்குழு ஒழிப்புச்சட்டம் மசோதாவை உருவாக்கினார்கள். உயர்கல்விக்கான சட்டம் இன்று கிடப்பில் உள்ளது. கல்வியானது மத்திய மாநில ஒத்திசைவு பட்டியலில் உள்ள ஒன்று இன்றைய தமிழக அரசின் நிலை எடுத்துக்கொண்டால் மத்திய அரசாங்கத்தின் கருத்துதான் தமிழக அரசும் ஏற்றுக் கொள்ளும். அவர்கள் தன்னிச்சையாக உயர்கல்விக்கான சட்டத்தின் கீழ் அனைத்தையும் கொண்டு வருகின்றனர். சிறிதளவேனும் கூட பணம் செலவழிக்காமல் நாற்பதினாயிரம் கல்வி நிறுவனங்களை மைய அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரும் கொடூரமான சட்டம் இது. அதே சட்டம் பிரசுரிக்கப்படாத ஒரு நிறுவனத்திற்கு (institute of eminence) சிறப்புத் தகுதி பெற்ற நிறுவனம் என்று அம்பானியின் நிறுவனத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கிறார்.

நமது அரசியல் சட்டம் மதத்தை அரசியலில் இருந்து விலக்கி வைக்கிறது.

மதத்தின் அடிப்படையில் அரசியல் நடத்த கூடாது என்பது அதன் உயிரோட்டம். ஆனால் இந்த இந்துத்துவ சக்திகள் மதத்தை முதன்மையான அரசியல் பிரச்சனையாக முன்வைக்கின்றனர். மக்களின் உணர்வுகளை தூண்டி விடுகின்றனர். அதை மறுப்பவர்களை “இந்துக்கள் உங்களை மன்னிக்க மாட்டார்கள் உங்களுக்கு வாக்களிக்க மாட்டார்கள்” என்று பிரதமர் பகிரங்கமாக பிரச்சாரம் செய்கிறார். இந்த மத உணர்வைத் தூண்டுவது தூண்டியதற்காக தேர்தல் கமிஷன் எந்த ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. தேர்தல் கமிஷன் கூட தனது சுதந்திரத் தன்மையை இழந்துவிட்டதா? என சந்தேகிக்க வேண்டி உள்ளது. சில நிறுவனங்கள் சுதந்திரமாக செயல்பட வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு நம் எல்லோரிடமும் உள்ளது.

இந்திய ராணுவத்தையே அரசியல் மயமாக்க இவர்கள் முயற்சித்திருக்கிறார்கள். ராணுவ அதிகாரிகள் அறிக்கைகள் விடுகின்றனர். Rafael விமானத்தை குறித்து கேள்வி எழுப்பினால், அதை தேச விரோதமாக சித்தரிக்கின்றனர். பெங்களூரில் உள்ள நிறுவனத்திற்கானதை டஸ்ஸால்ட் நிறுவனத்திற்கு வழங்கப்பட்டது என கேள்வி எழுப்பப்பட்டால் அது தேசப் பாதுகாப்பு பிரச்சனையாகிவிடுகிறது. போபோர்ஸ் விடயத்தில் இது போன்று கேள்வி எழுப்பப்பட்டதுதானே? அன்று எது தேசப் பாதுகாப்பு குறித்த பிரச்சினையாக இல்லையோ அது இன்று இவர்களது ஊழலுக்கு எதிரான குரல் எழுப்பப்படும்போது, அது தேசப்பாதுகாப்பு பிரச்சனையாகிவிடுகிறது. இது கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு பாதுகாப்பு. இதுதான் தேசபக்தி என்றால் நாம் தேசபக்தர்கள் அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்வதே பெருமையானது. ஊழலை பாதுகாப்பதற்கும் கார்ப்பரேட்டுகளை பாதுகாப்பதற்கும் தேசபக்தி என்ற பெயரை தவறாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதற்கு மாற்றாக குரல் எழுப்புவார்கள் மீதுமீது அடக்கு முறையை ஏவி விடப்படுகிறது.

கல்வி வளாகங்களில், தற்போது சுதந்திர மான சூழல் நிலவுவதில்லை மாணவர்கள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் சிறையில் அடைக்கப்படுகிறார்கள். ஆய்வுகள் எவ்வாறு செய்யப்பட வேண்டும், எதைப் பற்றி செய்யப்பட வேண்டும், யாரை கொண்டு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை அவர்கள் முடிவு செய்கிறார்கள். இது எவ்வாறு சனநாயகமாகும் **இன்று மாற்றுக்கருத்து என்பதே அரசுக்கு எதிரானது. ராஜ துரோகம், அரசுக்கு எதிரான சதி. உண்மையான தேச பக்தர்களாக இருந்தால் இந்த மாற்றுக்கருத்தை எதிர்க்கும் தேச விரோத சக்திகளுக்கு எதிராக குரல் எழுப்ப வேண்டிய காலம் இது.** அவற்றிற்கு முடிவு கட்ட வேண்டிய காலம் இது.

மற்றொரு ஆபத்து கூட்டாட்சிக்கு ஏற்படுகின்ற ஆபத்து. இந்தியா என்பது ஒரு Union of States மாநிலங்களின் ஒன்றியம். ஒரு கூட்டாட்சி. மோடி அவர்களின் ஆட்சியில், மாற்றுக் கட்சியினர் மாநிலங்களில் ஆட்சி செலுத்த முடியாத சூழல் நிலவுகிறது. மாநில அதிகாரங்கள் படிப்படியாக மைய அரசிடம் குவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மாநிலங்களுக்கு வருகின்ற வருவாய் மைய அரசிடம் சென்று விடுகின்றன. புயல் நிவாரணத்திற்கு அன்னிய நாடுகளில் இருந்து கிடைக்கும் பணம் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் அவர்களின் வெளிநாட்டு பயணத்திற்கும் படேல் சிலை எழுப்புவதற்கும் பணப் பிரச்சனை இல்லை. இது எப்படி மக்களுக்கான அரசாக இருக்க முடியும்? இது மக்கள் மீது அக்கறை இல்லாத அரசு, அதிகாரத்தை மையப்படுத்துகின்ற இந்த அரசு, இந்துத்துவத்தை கொண்டு வருகின்ற அரசு கூட்டாட்சியை சிதைக்கின்ற அரசு.

இன்று கல்வி என்ற பெயரில் சமய சார்பற்ற கல்வியை போதிப்பதற்கு பதிலாக பண்பாட்டுக் கல்வி என்று கூறி சமற்கிருத மயமாக்கல் நடைபெற்று வருகிறது. பழைய விடயங்களை விழுமியங்களை புதுப்பிக்க

முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஒற்றை ஆசிரியப் பள்ளிகளை நடத்த விழா எடுக்கின்றனர். பழைய குருகுல முறைக்கு கொண்டு செல்ல முயற்சிக்கின்றனர். ஒற்றை ஆசிரியர் குருகுலக்கல்வி ஒழிக்கப்பட்டு, பல ஆயிரம் ஆசிரியர் கொண்ட நிலைக்கு நகர்ந்து வருகின்ற சமயத்தில், குருகுலக்கல்வி ஒற்றை ஆசிரியர் பள்ளி என விழா எடுத்து சிறப்பிப்பது ஏன்? எந்த ஒரு கிறிஸ்துவ தேசத்திலும் பழைய testament பள்ளி பாடமாக இல்லை. இஸ்லாமியர்களை குர்ஆனை உயர்த்திப் பிடிக்கலாம். ஆனால் அது அவர்களது வரலாற்றில் பாடதிட்டம் ஆக இல்லை. ஆனால் இந்துத்துவ அரசு ராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகிய கட்டுக்கதைகளை வரலாற்று உண்மையாக நிரூபணம் செய்ய பெரும் பணம் செலவழிக்கிறது. இதற்காக இந்திய அரசின் அதிகாரம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியா 1919 ஆம் ஆண்டு (Government of India Act) அதாவது இந்திய அரசு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதன் வழியே அன்றைய மாகாணங்களில் ஒரு சில துறைகள் ஆளுநரிடமும் ஒரு சில துறைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இந்தியர்கள் அமைச்சர்கள் ஆகின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஒரு சில துறைகளை நிர்வாகம் செய்கின்ற வாய்ப்பு கிடைத்தது. இதனை இந்திய சனநாயகத்தின் துவக்கம் என்றே கூறலாம். இந்தச் சட்டத்தில் போதாமை இருந்தது முழுமையாக திருப்திகரமானதாக இல்லை. இந்தியர்கள் முழுமையான ஆட்சியாளர்களாக மாற வேண்டும் என்று கருதினார்கள். இருந்தாலும், முதன் முதலில் இந்தியர்கள் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு வாய்ப்பு இது. இன்று அதன் நூற்றாண்டு விழா ஆகும்.

1920ஆம் ஆண்டு அதனுடன் தொடர்புடைய வேறு நிகழ்வு உண்டு. இந்தியாவில் இரட்டை ஆட்சி முறை அமைக்கப்பட்டது.

பல்வேறு மாகாணங்களில் தேர்தல் நடைபெற்றது. காங்கிரசார் அதில் பங்கேற்கவில்லை. எனினும், தனிநபர்களையும் வேறு சில அமைப்புகளையும் ஆதரித்து வெற்றியும் பெற்றனர். அந்த மாகாணங்களில் சிறப்பாக ஆட்சி செய்தவர்கள் நீதிக்கட்சியினர். அதன் செயல்பாடு பெண்களுக்கு வாக்குரிமை, வகுப்புவாரி, பிரதிநிதித்துவ சட்டம், தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டம், இந்து அறநிலையச் சட்டம், மிராசுதாரர் முறை ஒழிப்புச் சட்டம் என்ற பல முற்போக்கான திட்டங்களை சென்னை மாகாணத்தில் கொண்டுவந்தனர். அதன் நூற்றாண்டு விழாவும் தற்போது தான்.

மற்றொன்று காந்தியார் அரசியல் அரங்கில் தலைமை ஏற்றதும் இந்த ஆண்டு தான். 1919 ஆம் ஆண்டு தென் ஆப்பிரிக்காவில் அவர் ஒரு புரட்சியை நடத்தினார். அவர் இந்தியாவிற்கு வந்தபோது அவரிடம் பெரும் எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. தென்னாப்பிரிக்காவில் அவர் நடத்திய போராட்டம் உயர்த்து மக்களுக்காக அல்ல. தென் ஆப்பிரிக்காவில் குடிமக்களாக வாழ்வதற்கான சாதாரண உரிமைகள்கூட பறிக்கப்பட்டபோது அவர் இந்திய வம்சாவழியினருக்காக போராட்டத்தை நடத்தினார். அதுதான் சத்யாகிரக போராட்டம். ஒரு உயர் ஜாதி பிரிவினராக கருதப்படாத கூலிகளாகச் சென்ற இந்தியர்களுக்குத் தென் ஆப்பிரிக்காவில் அவர் போராட்டம் நடத்தியது அவர் மீது பெரும் எதிர்பார்ப்பை ஏற்படுத்தியது. பெரியாரும் காந்தியாரை வரவேற்றார். காங்கிரஸ் கட்சியில் இணைந்து பணியாற்றினார்.

1919 ஆம் ஆண்டு வரை இந்திய காங்கிரசு எடுத்துக்கொண்ட பிரச்சனைகள் வேலைவாய்ப்பு, பதவி, பட்டம் போன்ற மேல்தட்டு பிரச்சனைகள்தான். காந்தியாரின் வருகைக்குப் பின்பு பிஹாரில் விவசாயிகள் போராட்டம், அகமதாபாத்தில் மில் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என சத்தியாகிரக போராட்டத்தைத் தொடங்கினார். ஒரு

அரசியல் இயக்கம் என்பது ஆட்சி மாற்றத்திற்காக மட்டுமே இருக்க முடியாது. அடித்தள மக்களுடைய மாற்றத்திற்காக இருக்க வேண்டும் என அன்று அவர் மாற்றியமைத்தார். அன்று மாற்றியமைத்தவர் காந்தியார். அதற்கு முன் திலகர் முன்வைத்த போராட்டங்கள் எல்லாம் மத உணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்தப்பட்டன. காந்தியார் அதனை மாற்றி அமைத்து மக்கள் பிரச்சனையை முன்வைத்து அரசியல் நடத்தினார். அது காந்தியார் யுகம் என்றே கூறலாம்.

1918 ஆம் ஆண்டு முதல் உலகப் போர் முடிவுக்கு வந்தது. போர் ஏற்பட்ட காலகட்டத்தில் எல்லாம் அரசாங்கம் அவசர நிலையை பிரகடனம் செய்வது வழக்கம். சாதாரண உரிமைகள் முடக்கப்படும். ஆங்கில அரசு முதல் உலகப் போரில் இந்தியர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று வெற்றியும் பெற்றது. ஆனால் போர் முடிவடைந்த பிறகு அவசர நிலைச் சட்டங்கள் டிபன்ஸ் ஆப் இந்தியா சட்டம் காலாவதியாகிறது. ஆனால் இந்த அதிகாரச் சட்டங்களை இழக்க அரசு தயாராக இல்லை. போர் இல்லாத காலத்திலும் மக்களது உரிமைகளை பாதிக்கின்ற பாதிக்கக்கூடிய அரசு அதிகாரங்களைக் குறித்து அது கவலை கொள்கிறது. இதற்காக 1919 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் அவர்கள் ஒரு குழுவை நியமித்தார்கள். அதன் பெயர் செடிஷன் கமிட்டி, அரசு விரோத நடவடிக்கை குழு. அதன் தலைவராக இருந்தவர் நீதிபதி ரௌலட் என்பவர் ஆவார். அவர் கிங்ஸ் பெஞ்ச் நீதிமன்றத்தில் நீதிபதியாக இருந்தார். அவரது குழுவில் 3 ஆங்கிலேயர்களும் இரண்டு இந்தியர்களும் அடங்குவர். பம்பாய் நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருந்த பேசில்ஸ்காட் என்பவரும் வெர்னி லோவெட் என்ற வருவாய்த்துறை ஆணையத்தின் உறுப்பினரும் சென்னை மாகாணத்தில் தலைமை நீதிபதியாக இருந்த சிபி குமாரசாமி சாஸ்திரியும் கல்கத்தா நீதிமன்றத்தில் வக்கீலாக பணிபுரிந்த பிரபோத் சந்திர மித்ரா என்பவரும்

இக் குழுவில் அடங்குவர். அரசு விரோத நடவடிக்கை குழுவுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பொறுப்பு, அன்றைக்கு இந்தியாவில் தொடர்ந்து வருகின்ற சதி வேலைகளை பற்றி ஒரு அறிக்கை தயாரிக்க வேண்டும். வளர்ந்து வரும் புரட்சிக்காரர்களை பற்றிய அறிக்கை தயாரிக்க வேண்டும். சதி வேலைகளையும் புரட்சிகர வேலைகளையும் தடுத்து அரசாங்கம் திறமையாக வேலை செய்ய ஆலோசனைகள் வழங்க வேண்டும். இந்த கமிட்டி உருவாக்கிய சட்டத்திற்கு பெயர்தான் ரவுலட் சட்டம். அதிகார வர்க்கத்தில் உள்ள ஆங்கிலேயர்கள், அடுத்த வர்க்கத்தில் உள்ள இந்தியர்களுடன் கைகோர்த்து சாதாரண மக்களுடைய உரிமைகளை பறிப்பதற்காக கொண்டுவரப்பட்டதே இந்த ரவுலட் சட்டம். இந்த சட்டத்தின் நூற்றாண்டு விழாவும் இன்று தான்.

இன்று ஆங்கில அரசு போய்விட்டது. சுதந்திர இந்திய அரசு வந்து விட்டது. ஆனால் அந்நிய அரசு நம்மை கட்டுப்படுத்தக் கொண்டுவந்த சட்டங்கள் இன்றும் நீடிக்கிறது. ஆங்கிலேயர்கள் இச்சட்டம் இச்சட்டத்தை கொண்டுவர காரணங்கள் இருந்தது. அவர்கள் அந்நியர்கள் இந்தியாவில் நிரந்தரமாகத் தங்க விருப்பப்படாதவர்கள். இங்கு உள்ளவர்களை சந்தேகத்தோடு பார்த்தனர். அவர்கள் இச்சட்டத்தை கொண்டு வந்ததில் ஆச்சரியம் எதுவும் இல்லை.

ஆனால் இன்று நாம் சுதந்திரம் அடைந்து இருக்கிறோம். எங்கும் சுதந்திரம் என்பதே பேச்சு என்று பாடியும் ஆயிற்று. நமக்கான அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இந்தியா ஒரு சனநாயக நாடு என அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் சுதந்திரம் அடைந்து 70 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பும் ஆங்கிலேயர்கள் கொண்டுவந்த தேச விரோத நடவடிக்கை சட்டத்தை நாம் உறுதியாக பற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம் அச்சட்டத்தை நீக்க விடவில்லை. இப்போது

நாம் ஆளப்படுவது நம்மவர்களாலா? அல்லது அந்நியர்களாலா? என்ற கேள்வி எழுகிறது இந்தச் சட்டத்தை யார் பயன்படுத்தினாலும் அவர்களுக்கு நாம் அந்நியர்கள். ஆள்பவர்கள் நம்மை அந்நியர்களாக பார்க்கின்றார்கள். இதை நாம் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும்.

அதாவது சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு முன்பு இருந்த உரிமைப் பிரச்சனை இன்று முழுமையடைந்துவிடவில்லை. அன்று ரௌலட் சட்டத்திற்கெதிராக, உரிமைக்காக குரல் எழுப்பியபோது நடந்ததுதான் ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை. அமைதியாக ஒரு பொதுக் கூட்டத்திற்கு வந்த மக்களை ஈவு இரக்கமின்றி சுட்டுக் கொன்ற அந்த நிகழ்ச்சியில் ஆயிரக்கணக்கானோர் உயிரிழந்தார்கள். சட்டத்தை மீறினால் இறப்புதான் உறுதி என்பது அன்று உறுதி செய்யப்பட்டது.

காங்கிரஸ் தேர்தல் சமயத்தில் தேர்தல் அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டது. அதில் அவர்கள் தேச விரோத சட்டத்தை திரும்பப் பெறுவதாகக் கூறி இருந்தனர். விசேட அடக்குமுறைச் சட்டங்களை எல்லாம் ரத்து செய்வோம் என்று குறிப்பிட்டு இருந்தனர். இதற்கு பாஜகவிலிருந்து பெரும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த ஒன்றை உறுதி மொழிக்காகவே மக்கள் காங்கிரசுக்கு வாக்களிக்கக் கூடாது. தேச விரோத நடவடிக்கை சட்டத்தை ரத்து செய்வது கிளர்ச்சியாளர்களை ஊக்குவிப்பதாகும். பிரிவினைவாதிகளை ஊக்குவிப்பதாகும். தேச விரோதச் செயல்களை எல்லாம் எப்படி அங்கீகரிக்க முடியும் என்றெல்லாம் குரல் எழுப்பப் பட்டது.

அச்சுறுத்தல் இன்று நம்மை அனைத்துத் துறைகளிலும் ஆட்கொண்டிருக்கின்றது. இதை அகற்றியாகவேண்டும். இந்தப் பேரிடர் ஒழித்துக் கட்டப்பட வேண்டும். பாசிசம் நிலைபெற நாம் இங்கு இடம் தர முடியாது.

பெருகிவரும் இளைய தலைமுறையும் வேலையின்மை பிரச்சினையும்

பேரா. சுரேஷ்பாபு

இந்தியா அடுத்த 35 ஆண்டுகளில் பெருகி வரும் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப வேலை வாய்ப்பினை உருவாக்க வேண்டிய சவாலை எதிர்கொள்கிறது. தொழிலாளர் சந்தையில் 1991 முதல் 2013 வரை புதிதாக நுழைந்தவர்களில் பாதியைவிட குறைவானவர்களை உள் வாங்கும் வகையிலேயே இதன் பொருளாதாரம் அமைந்துள்ளது. (ஆசியா-பசிபிக் வளர்ச்சிக்கான அறிக்கை 2016). 1991 மற்றும் 2013ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடையில் உழைக்கும் வயதில் உள்ள மக்களின் எண்ணிக்கை 300 மில்லியன்களாக அதிகரித்துள்ளது. ஆனால் இந்திய பொருளாதாரத்தின் திறன் 140 மில்லியன் பேருக்கு மட்டுமே வேலை வாய்ப்பு வழங்கும் வகையில் இருந்துள்ளது. இது வேலைவாய்ப்பினை உருவாக்கும் திறன் குன்றியுள்ளதைக் குறிக்கிறது. மேலும் 2050 இல் குறைந்த அளவு 250 மில்லியன் பேர் இன்னும் அதிகமாக வேலைச்சந்தையில் இணைவார்கள். தொழிலாளர் அமைச்சகம் தரவுகளின்படி இந்தியாவில் ஒவ்வொரு மாதமும் சுமார் ஒரு மில்லியன் பேர் உற்பத்திச் சக்தியில் இணைகின்றனர். பலர் வெறுமனே மேல் படிப்பை தேர்வு செய்கின்றனர். இந்தியாவில் எந்த காலகட்டத்திலும் சுமார் 30 மில்லியன் பேர் மாணவர்கள் உயர்கல்வி பயின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த வருமானம் கொண்ட பரந்துபட்ட மக்களையும் பெரிய விவசாயத் துறையையும், அதிக அளவில் கிராமத்தில் இருந்து நகரத் திற்பு புலம்பெயர்ந்தவர்களை கொண்டது மான இந்தியா, உற்பத்தித் துறையில் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்தி

யது. அந்த உற்பத்தித் துறையின் அடித்தளம் இன்னும் சிறியதாகவே உள்ளது. இது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 15 சதவீதத்தையும் வேலைவாய்ப்பில் பதினோரு சதவீதத்தையும் மட்டுமே அளிக்க முடியும். 1991 முதல் 2013 வரை மிகச் சொற்ப மான வேலைவாய்ப்புகள் மட்டுமே உருவாக்கப்பட்டன. இதற்கான காரணம் என்ன வெனில், இந்திய பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி, வேலைவாய்ப்பு செறிவு குறைந்த சேவைத்துறை சார்ந்த வளர்ச்சியாக இருந்தது.

முறைசார் மற்றும் உற்பத்திக்கான வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குவதே இந்தியாவின் முக்கிய சவாலாக உள்ளது (இந்திய அரசாங்கத்தின் பொருளாதார கணக்கெடுப்பு 2016-17). ஆனால் தொழிலாளர் பணியகத்தின் 2011 - 12 முதல் அடுத்தடுத்த நான்கு வருடாந்திர கணக்கெடுப்புகளில் உள்ள தகவல்கள் கிட்டத்தட்ட 20 மில்லியன் பேர் உற்பத்திச் சக்திகளில் இணைந்ததாகவும், ஆனால், 15 மில்லியன் பேருக்கு மட்டுமே (ஆண்டுக்கு சராசரி 5 மில்லியன்) வேலை (சுய வேலை வாய்ப்பு உட்பட) இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கின்றன. இத்தகைய குழுவாக்கான சாத்தியம் உள்ளதை முந்தைய திட்ட ஆணையம், கண்டு உணர்ந்ததால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் நோக்கங்களில் ஒன்றாக உருவாக்கப்படும் வேலைகள் அ) உற்பத்தி திறன் உள்ளதாகவும், ஆ) கண்ணியமானதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. உழைப்பாளர்களின் வறுமை மேலும் ஒரு பிரச்சனையாக

இருப்பதால் வேலை வாய்ப்பு பிரச்சனை சிக்கல் நிறைந்த ஒன்றாகிவிடுகிறது. தெற்காசியாவில் கிட்டத்தட்ட பாதிக்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் தீவிர அல்லது மிதமான வறுமையில் வாழ்கின்றனர். அதாவது அவர்களது வாங்கும் திறன் அடிப்படையில் நாளொன்றுக்கு 3.1 அமெரிக்க டாலருக்கும் குறைவாகவே உள்ளது. (உலக வேலைவாய்ப்பு பற்றிய சமூக பார்வை 2017 சர்வதேச தொழிலாளர் கூட்டமைப்பு).

வேலையின்மை குறித்த விவாதங்கள்

இந்தியாவில் வேலையின்மையின் அளவீடு குறித்த விவாதங்களை இரண்டு வகையாக வகைப்படுத்தலாம். அ) வேலை வாய்ப்பு உருவாக்காத வளர்ச்சி என்பது பிசகியும் மிகைப்படுத்தப்பட்டதாகவும் உள்ளது என வாதிக்கும் ஆய்வுகள். ஆ) சமீப காலத்தில் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம் மந்தமடைந்துள்ளது என்று தெரிவிக்கும் சான்றுகள்.

2004 - 2005 மற்றும் 2011 - 2012 ஆம் ஆண்டுக்கு இடையில் நிரந்தர வேலைக்கான வருடாந்திர நிகர நிரந்தர வேலை வாய்ப்பு களில் கூடுதல் சேர்க்கை இரண்டரை மில்லியனாக இருந்தது என தேசிய மாதிரி கணக்கெடுப்பு அலுவலகத்தின் கடந்த 2 காலாண்டு ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. 2012- - 2013 ஆம் ஆண்டிற்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் இது சற்று மந்தமாகி ஒன்றரை மில்லியன் என குறைந்தது.

அட்டவணை

	2004-05	2011-12	2016
நிரந்தர தொழிலாளர்கள் (% பங்கு)	15.87	19.18	20.47
வருடாந்திர மாற்றத்தின் வேகம் (10 லட்சங்களில்)		2.43	1.59

ICE 360 கணக்கெடுப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட கணக்கெடுப்பு

வருடாந்திர இந்திய கணக்கெடுப்பு ஏ எஸ் ஐ மற்றும் இந்திய பொருளாதார கணக்காணிப்பு மையம் cmie ஆகியவற்றின் தரவுகளும் நிரந்தர வேலை வாய்ப்பில் மந்தமான வளர்ச்சிப் போக்கை சித்தரிக்கின்றன. பெரும் நிறுவனங்களால் பதிவு செய்யப்பட்ட வேலைவாய்ப்பு வளர்ச்சியும் 2011-12 க்கு பின்பு குறைந்து 2015ஆம் ஆண்டு, நிதி ஆண்டு வரை கடுமையாக வீழ்ச்சி அடைந்தது. அதற்கு பின்பு சற்று மீட்சி பெற்றது எனினும் மீட்சியின் வேகம் மிகக் குறைவாகவே இருந்தது.

அட்டவணை

தொழிலில் வழக்கமான வேலைகளின் வளர்ச்சி

நிதி ஆண்டு	அனைத்து தொழில் நிறுவனங்கள் (CMIE)	முறைசார் உற்பத்தி துறை (ASI)
2006	4.15	7.81
2007	4.75	13.42
2008	4.12	1.23
2009	3.44	8.42
2010	2.34	4.17
2011	5.30	7.63
2012	3.68	5.77
2013	0.62	-3.53
2014	1.65	4.56
2015	-1.89	2.57
2016	2.29	3.15
2017	2.34	

வேலைவாய்ப்பின் தரத்தைப் பொறுத்த வரை சமூக பாதுகாப்புடன் கூடிய நிரந்தரத் தொழிலாளர்களின் விகிதம் ஏதோ ஒரு வகையில் குறைந்து போயிற்று. 2004 - 2005 ஆம் ஆண்டுகளில் சமூகப் பாதுகாப்புடன் கூடிய நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் 50% ஆக இருந்தனர். இது 2011 - 12 ஆம் ஆண்டுகளில் குறைந்து 45% என்றும், 2016ஆம் ஆண்டு 38% என்றும் காணப்பட்டது. குறைந்தபட்ச எழுத்து பூர்வமான ஒப்பந்தங்களைப் பெற்றிருந்த நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் 2004 - 2005 ஆம் ஆண்டுகளில் 45 சதவீதமாக இருந்தது. 2011- 2012 ஆம் ஆண்டுகளிலும் 2016 ஆம் ஆண்டுகளிலும் முறையே 38% என்றும் 30% என்றும் குறைந்தது. எனினும் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி அமைப்பின் சந்தாதாரர்களின் எண்ணிக்கை 2017 ஆம் ஆண்டில் இருந்து 2018 ஆம் ஆண்டில் அதிகரித்திருப்பது என்பதை நிரந்தர தொழிலாளர்களிடையே சமூகப் பாதுகாப்பு கூடியிருப்பதாலேயே என்றும் புதிய வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கத்தினால் அல்ல என்றும் காண முடிகிறது.

தேசிய மாதிரி கணக்கெடுப்பு அலுவலகத்தில் 2004 - 2005 ஆம் ஆண்டு மற்றும் 2011-2012 ஆம் ஆண்டுகளின் கணக்கெடுப்பின்படி நிரந்தர வேலைகளில் படித்த, நிலம் படைத்த குடும்பங்களின் பங்கு ஒப்பீட்டளவில் 2004- 05ம் ஆண்டில் குறைவாகவும், 2011-12 ஆம் ஆண்டுகளில் அது மேலும் குறைந்திருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. நிரந்தர வேலைகளில் குறைந்தபட்சம் மேல்நிலை படிப்பு அல்லது டிப்ளமோ பட்டம் பெற்ற விளிம்பு நிலை மற்றும் சிறு நிலவுடமையாளர்களின் பங்கு இதே வேலையில் இதே தகுதி பெற்ற நடுத்தர மற்றும் பணக்கார நில உடைமையாளர்களை காட்டிலும் ஒப்பீட்டளவில் அதிகமாக இருந்தது. இருப்பினும் பெரும் நிலவுடமையாளர்களின் குடும்பத்தைச் சார்ந்த நிரந்தர வேலை படைத்தவர்களிடையே சமூக பாதுகாப்பு நலன்களை

பெறுபவர்கள் அதிகம். நிரந்தர வேலைகளில் பெரும் நிலவுடமையாளர்கள் வகுப்பினர் போதுமான அளவில் இல்லாததே வட இந்தியாவில் இட ஒதுக்கீட்டிற்கான போராட்ட நடவடிக்கைக்கு காரணமாக இருந்திருக்கக்கூடும்.

இந்தியாவில் பொருளாதார வளர்ச்சி படு வேகமாக வளரும் காலகட்டத்தில் அதில் பெண் தொழிலாளர்களின் பங்கேற்பு வெகுவேகமாக குறைந்து போய்விட்டது. அதே சமயம் ஐந்தாண்டிற்கு ஒருமுறை நடத்தப்படும் தேசிய மாதிரி கணக்கெடுப்பு அலுவலகத்தின் கடந்த ஆண்டு கணக்கீட்டின்படி வீட்டுவேலைகளில் கவனம் செலுத்தும் பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது.

வீட்டு வேலை சார்ந்த பணிகளில் குறிப்பான வேலைகளைத் தேர்வு செய்யும் பெண்களின் பங்கு

அட்டவணை

	2004-2005 %	2011-2012 %
கிராமப்புறம்	51.80	59.74
நகர்ப்புறம்	63.06	63.66
இந்திய அளவில்	54.79	60.92

வீட்டு வேலை செய்யும் பெண்களின் விகிதம் கிராமப்புறங்களைக் காட்டிலும் நகர்ப்புறங்களில் அதிகமாக இருந்தாலும் கிராமப்புறங்களில் வீட்டு வேலைகளில் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகமாக இருந்தது. வீட்டு வேலை செய்யும் பெண்கள் பெரும் பாலும் பகுதிநேர ஊழியராக வேலை செய்ய விரும்புகின்றனர். இதன் அடிப்படையில் தையல் வேலையே மிகவும் விரும்பத்தக்க வேலையாக அவர்கள் கருதினர். பெரும் பாலான இல்லத்தரசிகள் தையல் வேலைகளில் ஈடுபட விரும்புகின்றனர். வீட்டு

வேலை செய்யும் பெண்கள் பதிலளித்ததன் அடிப்படையில் ஒரு குறிப்பிட்ட வேலையை விரும்புவோரின் புள்ளிவிவரங்கள் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் பகுதி நேர வேலை துவங்குவதற்கு அவர்களுக்குத் தடையாக இருப்பது அவர்களது தொழில் நுணுக்கத் திற்கான பயிற்சியும், நிதி பெறுவதற்கான வசதிகளுமே ஆகும். பெரும் கணக்கெடுப்பில் பங்கேற்ற பெண்களில் பாதிக்கு மேற்பட்டவர்கள் தொழில் துவங்குவதற்கு நிதி பெறும் வாய்ப்பு பெரும் பிரச்சனையாக இருப்பதாக குறிப்பிட்டனர். மூன்றில் ஒரு பங்கு பெண்கள் தொழில் நுணுக்க பயிற்சியை காரணமாகக் குறிப்பிட்டனர்.

இந்தியாவில் வேலை வாய்ப்பு குறித்த அதிகாரப்பூர்வ பார்வையின்படி சுர்ஜித் பல்லா மற்றும் டி தாஸ் எழுதிய 'இந்தியாவில் வேலைகள் பற்றி நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள விரும்பியவை - ஆனால் கேட்டறிய பயந்தவை' என்ற கட்டுரையில் தற்போதைய அரசாங்கம் வேலைவாய்ப்பில் கணிசமான வளர்ச்சியை உருவாக்கியுள்ளது என்றும், ஊடக அறிக்கைகளிலும் சுதந்திரமான முகவர்களின் கணக்கெடுப்புகளில் அவை சரியாக பிரதிபலிக்கவில்லை என்றும் வாதிடுகின்றனர். இந்தியாவிற்கு 12 மில்லியன் வேலைவாய்ப்புகள் தேவையில்லை என்றும், (நிலையான வேலையின்மை விகிதத்தை பராமரிக்க தேவையானதாக பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அளவு) மாறாக 7 முதல் 8 பில்லியன் வேலைவாய்ப்பு மட்டும் இருந்தாலே போதுமானது என்ற வலுவான நிலைபாட்டை அவர்கள் முன்வைக்கின்றனர். 2017 ஆம் ஆண்டு 12.8 மில்லியன் வேலைகள் நிகர வேலைவாய்ப்பில் அதிகரித்துள்ளதாகவும், 2013-17 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடையில் 22.1 மில்லியன் வேலைவாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் அந்தக் கட்டுரையில் கணக்கிடுகிறது. அந்தக் கட்டுரையில் ஆசிரியர்கள் தங்கள் கூற்றை உறுதிப்படுத்த

பல்வேறு, காரண காரியங்களை முன்வைக்கின்றனர். அவர்கள் கட்டுமானப் பிரிவில் பெரும் வளர்ச்சி, வணிகத்திற்கு ஏதுவான அரசாங்கத்தின் முன்முயற்சிகள், தனியார் முதலீடுகள், தொழிலாளர் நீண்ட கால வைப்பு நிதியில் பதிவேற்றம் போன்றவற்றை வேலைவாய்ப்பு அதிகரித்துள்ளதற்கான காரணங்களாக சுட்டிக்காட்டினார்.

சாலை கட்டுமானம் அதிகரித்திருப்பது நாட்டின் வேலைவாய்ப்பு வளர்ச்சிக்கு பெரும் உந்துசக்தியாக இருந்துள்ளது என்றும் சாலைகளை நிர்மாணிப்பதில் மட்டும் 1.7 முதல் மூன்று மில்லியன் வேலைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் குரல் எழுப்பப்படுவதை நாம் அடிக்கடி கேள்விப்படுகிறோம். ஆனால் இந்தக் கணக்கீடுகள் உள்ளார்ந்த இரு குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. அவற்றில் ஒன்று சாலை கட்டுமானத்தில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்கள் மிகவும் குறைந்த தொழில்நுட்பம் உடையவர்கள் மற்றும் படிப்பறிவில்லாதவர்கள். அவ்வாறு இருப்பின் அவர்களில் பெரும்பாலானோர் கிராமப்புற பொருளாதாரம் எதிர்கொள்ளும் விவசாய பேரிடர்களின் காரணமாக இடம்பெயர்ந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களாக இருக்கலாம். கிராமப்புற பொருளாதாரத்தின் இந்த நெருக்கடியானது பெரும் பண மதிப்பிழப்பு, தொடர் வறட்சி, விலை வீழ்ச்சி மற்றும் பிற இடையூறுகளின் விளைவாகும். இந்த சாலை கட்டுமானங்கள் கிராமத்திற்கு அருகில் இருப்பதால் கிராமப்புற தொழிலாளர்கள் நகர்புறத்திற்கு இடம்பெயர்ந்து இருக்க வாய்ப்பில்லை. மாறாக அவர்களின் வேலையின் இடமாற்றமும் அதனால் ஏற்பட்ட வேலையும் புதிய வேலை வாய்ப்பாக கருதப்பட இயலாது. இரண்டாவதாக கட்டுரையாசிரியர்கள் தான் குறிப்பிட்ட எண்களை எந்த ஒரு கடினமும் இன்றி உருவாக்கப்பட்ட வேலை வாய்ப்பு வீதத்தை அனுமானத்தின் மூலம் வந்தடை

கிறார்கள். 2009 - 2010 மற்றும் 2011- 12க்கு இடையிலான சாலை கட்டுமானம் 8.3 சதவீதம் அதிகரிப்பு பெறுவது 1.2 மில்லியன் வேலைவாய்ப்பிற்கு வழி வகுப்பதாக கட்டுரை ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். பின்னர் அவர்கள் 2017-18 ஆம் ஆண்டுகளில் வேலைவாய்ப்பினை கணிக்க அதே வீதத்தை பயன்படுத்துகின்றனர். இது உருவாக்கப் பட்ட வேலை குறித்த எண்ணிக்கையை மிகைப்படுத்த வழிவகுக்கும். ஏனெனில் சாலை தொழில்நுட்பத்தில் மேம்பாடு மற்றும் அது தொடர்புடைய காரணிகள் 2009-12க்கும் 2017-18 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையில் மாறுபட்டு இருப்பதன் காரணமாக அதன் விளைவாக வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கத்திலும் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி விகிதம் மாறுபடக்கூடும். இதன்விளைவாக உருவாக்கப்பட்ட வேலைவாய்ப்பு 3 மில்லியன் என மதிப்பிடப்பட்டதைக் காட்டிலும் குறைவானதாகவே இருக்கும் .

2015ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்ட முத்ரா திட்டம் வேலைவாய்ப்பு வளர்ச்சியின் சாத்தியமான காரணமாக அதிகாரப்பூர்வ வட்டாரங்கள் முன்வைக்கின்றனர். இந்தத் திட்டம் சிறு மற்றும் குறு தொழில் முனைப்பிற்கு வங்கி மூலம் நிதி அளிக்க முயற்சிக்குகிறது. இந்தத் திட்டத்தின்படி சிறு மற்றும் குறுத்தொழில் முனைவோர் தனது வணிகத்தை துவங்க பத்து லட்சம் வரை கடன் பெற முடியும். முத்ரா திட்டம் தொடங்கிய பின்பு இந்த கடன் வசதி இரட்டிப்பாக்கப்பட்டுள்ளதாக கூறப்படுகிறது. தேசிய வருடாந்தர கணக்கெடுப்பின்படி (உற்பத்தித் துறை உள்ளடக்கிய) 2015-16ஆம் ஆண்டிற்கான தரவுகளில் (ருத்ரா திட்டத்தின் முதலாண்டு) தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கையும் மொத்த நபர்களின் எண்ணிக்கையும் சிறுதொழில் முனைப்புகளில் 2014-15 முதல் குறைந்துள்ளது. அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில் சிறு மற்றும் குறு தொழில் முனைப்பு

கள் மீது பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய பணமதிப்பிழப்பு மற்றும் பொது விற்பனை வரி ஆகிய இரு பெரும் பாதிப்புகளால் நிறுவனங்களின் செயல் நிறைவு சிறப்பாக இருந்திருக்க முடியாது.

தொழிலாளர்களின் நீண்ட கால வைப்பு நிதியில் சந்தாக்கள் அதிகரித்திருப்பது வேலைவாய்ப்பு அதிகரித்து இருப்பதற்கான சான்றாக காட்டப்படுகிறது. இந்த வாதத்தை முன்வைப்பவர்கள் கோஷ் மற்றும் கோஷ் என்பவரின் 7 மில்லியன் முறைசார் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டதாக குறிப்பிடப்பட்ட கணக்கீட்டை ஏற்கின்றனர். மற்றும் 18 முதல் 21 வயது வரை உள்ள பிரிவினருக்கு (இந்த இடை வெளியில் உள்ளவர்கள் முதன்முறை வேலைக்கு வருபவர்கள்) 1.8 மில்லியன் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டதாகவும் ஏற்கின்றனர். ஆனால் இந்த கணக்கீட்டில் இருமுறை கணக்கில் கொள்வதான குறைபாடு உள்ளது. தொழிலாளர் வைப்பு நிதியில் பதிவேற்றம் செய்தவை அனைத்தும் புதிய வேலை வாய்ப்பு அல்ல. இந்தக் கட்டுரையில் அரசாங்கம் தொழிலாளர் வைப்பு நிதிக்கான முழுமையான 12% பங்களிப்பையும் அனைத்து தொழிலாளர்களுக்கும் வழங்க உறுதியளித்துள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதுவே முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை வைப்புநிதியில் பதிவு செய்யவும், தொழிலாளர்களை முறைசார் தொழிலாளர்களாக மாற்றிடவும் ஊக்கமளிக்கிறது. ஏனெனில் முதலாளிகள், தாம் ஏதும் பங்களிக்கத் தேவையில்லை என்பதும், உழைப்புச் சக்தியை முறைசார் தொழிலாளர்களாக மாற்றுவதனால் ஏற்படும் பலன்களையும் பெற முடிந்தது. 20க்கும் மேற்பட்ட எண்ணிக்கையில் தொழிலாளர்களைக் கொண்ட நிறுவனங்களுக்கும், முன்பதிவு செய்யப்படாத நிறுவனங்களுக்கும் இந்த சாத்தியப்பாடு அதிகமாக இருந்தது.

செப்டம்பர் 2013 முதல் ஏப்ரல் 2018 வரையிலான சம்பளப் பட்டியல் தரவுகள் தொழிலாளர் வைப்பு நிதியால் வெளியிடப்பட்டபோது, நிரந்தரமற்ற தொழிலாளர்களின் பங்களிப்பு ஆண்டு முழுவதும் இருப்பதில்லை என்றும் அவர்களின் எண்ணிக்கையும் அந்த கணக்கீட்டில் இடம் பெறுவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இதன் காரணமாக நிரந்தரமற்ற தொழிலாளர்கள் ஒரு வேலைக்கு வெவ்வேறு மாதங்களில் பங்களிப்பதாக இருப்பதால் கணக்கீட்டில் இரட்டிப்பாக எண்ணிவிட வாய்ப்பளிக்கும். 18 முதல் 21 வயதுக்கு உட்பட்டவர்களை அடைப்புக்குறியிட்டு தனித்து கணக்கு எடுப்பதால், இவ்வாறு தற்காலிக வேலை வாய்ப்பில் ஏற்படும் இரட்டை கணக்கீட்டை தவிர்க்க இயலாது.

அதிகாரப்பூர்வ நிலைப்பாட்டின்படி இந்தியாவிற்கு ஆண்டுதோறும் 7-8 மில்லியன் வேலைகள் மட்டுமே தேவைப்படுகின்றன. இது மிகக் குறைவான மதிப்பீடாகும். ஏனெனில் இங்கு கட்டுமானப் பணிக்கும் குறைந்த தொழில்நுட்ப வேலைகளுக்கும் கிராமப்புற வேலைகளிலிருந்து மாறிவரும் தொழிலாளர்களும் மிகப்பெருமளவு பட்டதாரிகளும் காணப்படுகின்றனர். இதனுடன் கூடி வேலை தேடும் நபர்கள் 7-8 மில்லியன் எண்ணிக்கையைவிட மிக அதிகமானவர்கள் என்று பல்வேறு கட்டுரையாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். பட்டதாரி பொறியாளர்களை உள்வாங்கும் திறனும் பாராட்டத்தக்கதாக இல்லை. இதன் விளைவாக 7-8 மில்லியன் வேலை வாய்ப்புகள் மட்டுமே உருவாக்கப்பட்டால் வேலை வாய்ப்பில் மிகப்பெரும் பற்றாக்குறை ஏற்படும்.

கல்வியும் வேலைக்கான சந்தையும்

ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை எடுக்கும் தேசிய மாதிரி கணக்கெடுப்பின் 3 காலாண்டு

கணக்கெடுப்பின்படி கல்வியினால் கிடைக்கப்பெறும் வரவு பெருமளவு வளர்ந்துள்ளது. 1999-2000 ஆண்டுகளில் ஒரு பட்டதாரி, எட்டாம் வகுப்பு வரை படித்த தொழிலாளர் பெறும் ஊதியத்தைவிட 2.4 மடங்கு ஊதியத்தைப் பெறுவார். 2011-12 ஆம் ஆண்டுகளில் இது 3.3 மடங்கு என்பதாகவே இருந்தது. உயர்கல்வியின் மட்டம் உயர்வதற்கு ஏற்ப வருவாய் பெற ஏற்படும் செலவினம் அதிகரித்திருப்பினும், குறை கல்வி மட்டங்களில் இது உயரவில்லை.

உயர்கல்வியில் வருவாய் பெற ஏற்படும் செலவினம் உயர்வதற்கான அல்லது அடிப்படை பள்ளிப் படிப்பு மட்டும் பெற்ற தொழிலாளரின் வருவாய் குறைவதற்கான அல்லது தேக்க நிலையிலும் இருப்பதற்கான சாத்தியமான காரணிகள் இரண்டு இருக்கக் கூடும். ஒன்று தொழில்நுட்ப மேம்பாடு மற்றும் அபிவிருத்தியால் உயர் கல்வியுடன் உயர் தொழில் நுணுக்கம் கொண்ட ஊழியர்களின் தேவை அதிகரித்துள்ளது. இரண்டாவதாக கற்றல் விளைவுகளில் ஏற்பட்டுள்ள சரிவு குறித்து வருடாந்திர கல்வி அறிக்கையில் குறிப்பிட்டவை முதலாளிகளை பள்ளிக் கல்வியின் மதிப்பை தரமற்றதாக கணித்து ஒதுக்கிட வழிவகுத்திருக்கலாம். அடிமட்ட கல்வி உடையவர்களுக்கு வருவாய் ஈட்ட தொழில் பயிற்சி கல்வியில் பெறுவதற்கான செலவினங்கள் அதிகம்.

பெரும்பான்மையான பட்டியல் இனத்தைச் சார்ந்த, பழங்குடிகளை சார்ந்த தொழிலாளர்கள் எழுத்தறிவும் முறையான பள்ளிக் கல்வியும் பெறாதவர்கள். ஊதியம் பெறும் பிற்படுத்தப்பட்டச் சாதியைச் சார்ந்த பாதிக்கும் மேலானோர் முறைசார் பள்ளிக்கல்வி பெறாதவர்கள். பொதுப் பட்டியலை சார்ந்த தொழிலாளர்களில் ஐந்தில் ஒரு பங்கினர் முறையான பள்ளிக் கல்வி பெறாதவர்கள். பொதுப் பட்டியலை சார்ந்த மூன்றில் ஒரு பிரிவினர் பட்டதாரி

கள். பிற்படுத்தப்பட்டோரில் பத்தில் ஒரு பிரிவினர் ஏதேனும் பட்டம் பெற்றவர்கள். எஸ் சி எஸ் டி தொழிலாளர்களில் 6% பிரிவினரே பட்டதாரிகள்.

எஸ்.சி., எஸ்.டி., ஒ.பி.சி. சமூகங்களிடையே பட்டதாரிகள் குறைவாக இருப்பதாலும் அரசு வேலைகளில் இட ஒதுக்கீடு பின்பற்றப் படுவதால் நிரந்தர வேலைகளில் இச்சமூக பட்டதாரி தொழிலாளர்கள் பங்கு, பொதுப் பிரிவு தொழிலாளர்களைவிட அதிகமாக இருந்தது. படித்த நிரந்தர வேலை உள்ள விளிம்புநிலை சாதி சமூகங்கள் உயர்ஜாதி சமூகங்களை விட குறைவாகவே ஊதியம் பெறுகின்றனர்.

வேலைவாய்ப்பில் உள்ள தேக்கநிலை வர்த்தக தாராளமயமாக்கலின் விளைவு

தடையற்ற வர்த்தகத்திற்காக வாதிடுபவர்கள், ஒரு துறையின் பாதுகாப்பிற்காக குறிப்பாக உற்பத்தித் துறையின் பாதுகாப்பிற்காக, வர்த்தகத் தடைகளை ஏற்படுத்துவது அந்தத் துறையின் உற்பத்திப் பொருட்களின் விலையை அதிகரித்து விடும் என்றும் செயல் திறனை விட பயன்பாட்டு செலவை அதிகரிப்பதன் மூலம் உற்பத்தியாளர்களின் லாபத்தை அதிகரிக்க முடியும் என்றும் வாதத்தை முன்வைக்கின்றனர். இந்த அதிக விலை மற்றும் மூலப் பொருட்களின் மீதான லாபம் ஆகியவற்றால் ஈர்க்கப்பட்டு அவர்கள் பாதுகாப்பான துறைக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றனர். அவர்களின் பாதுகாப்பான துறைக்கு, இந்தப் பாதுகாப்பின் மூலம் நாட்டின் ஒப்பீட்டளவிலான பயனில்லாத துறைகளுக்கு, மூலவளங்கள் ஒதுக்கீடு செய்வது ஊக்குவிக்கப்படும். இந்தக் கருத்தாக்கத்தின் படி பல வளரும் நாடுகளில் பாதுகாப்பு வசதியின்மூலம் போதுமான வளங்கள் திறன் குறைந்த செயல்பாட்டிற்கும், திறன் மிகுந்த செயல்பாடுகளுக்கு போதுமானதற்ற வளங்களும் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகின்றன. செயல் திறன் மிக்க செயல்பாடுகளுக்கு எதிரான வரி

மற்றும் பாகுபாடு காட்டும் கொள்கைகளால், இந்த சார்பு அதிகரிக்கப்படுகிறது. இந்தத் தீர்வைகளும் தேவையில்லாத தடைகளும் உற்பத்தி சாரா செயல்பாடு (பயன்பாட்டு செலவினத்தை) வரி ஏய்ப்பு மற்றும் வரி தவிர்ப்பு போன்றவற்றை ஊக்குவிக்கின்றன. ஒரு நாட்டின் ஏற்றுமதி இறக்குமதி பொருட்களுக்கான ஒப்பீட்டளவிலான விலைகளை உலக அளவிலான ஒப்பீட்டு விலைகளுக்கு கொணர, ஏற்றுமதிக்கான உற்பத்திக்கு எதிரான சார்புகளைக் குறைக்கும் வர்த்தகத்தை தாராளமயமாக்குவதும் பாதுகாப்பு வாத ஆட்சியை அகற்றுவதும் சர்வரோக நிவாரணியாக பரிந்துரைக்கப்பட்டது.

1991 முதல் இந்தியாவில் தொடங்கப்பட்ட வர்த்தக தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகளை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம். அ) உள்நாட்டு சிதைவுகளை குறைக்கும் நோக்கம் கொண்டவை. ஆ) உலகின் பிற பகுதிகளுடன் வர்த்தகத்தை எளிதாக்கும் நோக்கம் கொண்டவை. கட்டண விகிதங்களை குறைப்பதன் மூலம் ஆகும் அளவு கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விலகி கொள்வதன் மூலமாகவும், இடைநிலை இடு பொருட்களின் விலைகளை குறைப்பதன் மூலம் உற்பத்திப் பொருட்களின் போட்டித்தன்மையை அதிகப்படுத்துவதே இறக்குமதி தாராளமயமாக்கத்தின் அடிப்படைக் காரணி ஆகும்.

1991க்கு முந்தைய காலகட்டத்தில் அளவு கட்டுப்பாடுகள் மூலம் கட்டுக்குள் இருந்த 90% பொருட்கள், 1994-95 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் வியத்தகு வகையில் 57 சதவீதமாக குறைந்தது. அளவு கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விலகியதோடு கட்டண விகிதம் கணிசமாகக் குறைக்கப்பட்டது.

வர்த்தக தாராளமயமாக்கலின் தாக்கத்தை உறுதிப்படுத்த அதன் பின் ஏற்பட்ட விளைவுகளை நாம் ஆராய வேண்டும். இறக்குமதிக்கான தடைகள் தளர்த்தப்படும் போது வெளி

நாட்டு போட்டியாளர்கள் உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களைவிட திறமையானவர்களாக இருந்தால் வெளிநாட்டு உற்பத்தியாளர்கள் பொருட்களின் விலையை குறைத்து உள்நாட்டு நுகர்வோர்களை தமது சார்பாக ஈர்க்கலாம். உள்நாட்டு இறக்குமதி பொருட்களுடன் போட்டியிடும் நிறுவனங்கள் போட்டிச் சந்தையில் விற்பனை மற்றும் லாபத்தில் கீழ்நோக்கி உந்தப்படுவதை எதிர்கொள்ள நேரிடும். இறுதியில் இது ஊதியக் குறைப்பு, வேலைவாய்ப்பு இழப்பு மற்றும் சிறு நிறுவனங்களில் மூடுதலுக்கு இட்டுச் செல்லும். குறைந்த கூலி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு இழப்பு போன்றவை ஏற்படுவதால் மூலதனமும் உழைப்பும் பொருளாதாரத்தின் பிற துறைகளை நோக்கி இடம் பெயர்ந்து செல்லும் வாய்ப்பு அதிகரிக்கிறது. தற்போதைய உழைப்புக்கும் மூலதனத்திற்கும் சாதகமான நிலை (பசுமையான நிலப்பரப்பு) குறிப்பாக வர்த்தக தாராள மயமாக்கம் என்பது பல தரப்பு பேச்சு வார்த்தையில், பரஸ்பர தாராளமயமாக்கல் ஆக இருக்கும் பட்சத்தில், நாட்டின் ஏற்றுமதி தொழிற்சாலைகளுக்கும் சாதகமாக இருக்கும். சில சமயங்களில் பழைய வேலை முறையிலிருந்து புதிய வேலை முறைக்கு மாற்றம் அடைவது ஒப்பீட்டளவில் எளிதாக இருக்கிறது. பெரும் வளர்ச்சியுள்ள ஏற்றுமதித் துறை, போட்டியான உள்நாட்டு இறக்குமதி நிறுவனங்களில் இருந்து தொழிலாளர்களையும் மூலதனத்தையும் இழுத்துச் செல்லும்போது இவ்வாறு நிகழ்கிறது. துரதிர்ஷ்டவசமாக இவ்வாறு எப்போதும் நடப்பதில்லை. மற்றும் தொழிலாளர்கள் வேலையற்று உள்ள காலங்கள், வேலையிலிருந்து மாறும் போது ஏற்படும் செலவுகள் மற்றும் புதிய தொழில் நுணுக்கங்களை பயில்வதற்கான செலவுகள் ஆகியவற்றை எதிர்கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது.

சேவைத் துறையில் தொழில் நுட்பம்

தொழில் உலகத்தை மாற்றியமைப்பதுடன் தொழிலாளர் சந்தைகளையும் மாற்றியமைக்கிறது. ICT-யினால் இயக்கப்படும் ஸ்மார்ட் இயந்திரம், ஸ்மார்ட் சாதனங்கள் மற்றும் ஸ்மார்ட் தொழில் நுணுக்கங்கள் ஆகியவை வேலைவாய்ப்பின் மீது பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இருப்பினும் டிஜிட்டல் வேலை, டிஜிட்டல் கருவிகளின் பரவலான பயன்பாடு ஆகியவற்றினால் தெளிவான வாய்ப்புகள் கிடைக்க இருப்பதால் வேலை வாய்ப்பில் அவற்றின் தாக்கத்தை குறித்த கொள்கைகளை வடிவமைப்பதற்கான கணிசமான வாய்ப்புகள் உள்ளன. எவ்வாறு இருப்பினும் தொழில்நுட்பங்கள் பல அபாயங்களையும் கொண்டு வருகிறது. சில வேலைகள் டிஜிட்டல் மயமாக்கப்படும் போது சில தொழிலாளர்கள் அல்லது அவர்களது செயல்பாடுகளின் ஒரு பகுதி தொழில் நுட்பத்தால் மாற்றியமைக்கப்படலாம். கிடைக்கும் வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தும் திறன் வெவ்வேறு தனி நபர்களுக்கு மாறுபட்டிருக்கும். உயர் தொழில்நுட்ப திறன் படைத்த தொழிலாளர்கள் இதனால் அதிக பலனை பெறலாம். குறைந்த தொழில் நுணுக்கம் பெற்றவர்கள், இதற்கு ஏற்ப தயாராவதில்லை. எனவே தரம் குறைந்த வேலை, வேலை இழப்பிற்கு ஆளாவர். வணிகர்கள் மற்றும் அரசாங்கத்தால், வளர்ந்த மற்றும் குறைந்த செலவினம் உடைய தொழில்நுட்பத்தை உள்வாங்குவது வேலைவாய்ப்பில் எதிர்மறை தாக்கத்தை ஏற்படுத்துமா? அல்லது சமத்துவமின்மைக்கு கொண்டு செல்லுமா? மக்கள் தொகையில் ஒரு பிரிவினரை பெரிதும் பயனடையச் செய்து மற்றவர்கள் வரம்பிற்குட்பட்ட பொருளாதார வாய்ப்பினை பெறுவதற்கு வழிவகுக்குமா? என்ற கவலைகள் நிரம்பியுள்ளது. இதுவே தற்போதைய இந்தியாவில் நிலவும் வேலை வாய்ப்பு குறித்து நாம் காணும் நிலைமை ஆகும்.

குடியமர்வு காலனியாதிக்கமும் காஷ்மீரத்தை இந்தியமாக்கலும்

முனைவர். அலோக் வத்தா

ஆசிரியர் குழு:

சமீபமாக அரசியல் சட்டப் பிரிவு 370 மற்றும் 35 ரத்து செய்யப்பட்டு, காஷ்மீர் மாநிலம் மைய அரசின் மேற்பார்வையில் உள்ள பகுதிகளாக பிரிக்கப்படுவதற்கு முன்னரே - காஷ்மீர் மாநிலத்தின் மாநில அந்தஸ்து ரத்து செய்யப் படுவதற்கு முன்னரே இந்தக் கட்டுரை எழுதப்பட்டது. கட்டுரை ஆசிரியரின் ஒப்புதலுடன் ஆசிரியர் குழு கீழ்க்குறிப்பிட்ட செய்திகளை இணைத்துள்ளனர். ஆனால் முதலில் எழுதப்பட்ட கட்டுரை முழுமையாக அப்படியே வைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஏனெனில் கட்டுரை ஆசிரியரும் ஆசிரியர் குழுவும் வாசகர்களுக்கு தற்போது நிகழும் செயல்பாட்டை புரிந்து கொள்ள உதவும் எனக் கருதி முதலாவதாக எழுதிய கட்டுரையை மாற்றம் ஏதும் இன்றி பிரசுரிக்கலாம் என கருதுகிறது. இந்தச் சட்டப் பரிவுகள் ரத்து செய்யப்பட்டது எவ்வாறு காஷ்மீர் மக்களின் வாழ்நிலையை பாதிக்கிறது என்று பின்னர் விவரமாக ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரை கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் ஆசிரியர் குழு கருதுகிறது.

கடந்த 10 ஆண்டுகளில் 2018 ஆம் ஆண்டு தான் காஷ்மீர் மக்களின் வாழ்க்கையில் மிகவும் ரத்தம் சிந்திய கடினமான ஆண்டு ஆகும். அம்மாநிலத்தில் அந்த ஆண்டு 586 பேர் உயிரிழந்தனர் இதில் 160 பேர் ஆயுதம் ஏந்தாத சாதாரண குடிமக்கள் ஆவார். பெல்லட், குண்டு தாக்கியதால் கண்பார்வை இழந்தனர். பலர் படுகாய மடைந்தனர். இவர்களின் எண்ணிக்கை நாற்றுக் கணக்கில் இருந்தது. ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சியாளர்களை முற்றுமாக ஒழித்து விடும் நோக்கத்தோடு 'அனைத்தையும் ஒழிப்போம்' என்ற நடவடிக்கை ராணுவத் தினரால் கடந்த ஆண்டு துவக்கத்தில் தொடங்கப்பட்டது. அன்று முதல் இத் தகைய ஒடுக்குமுறை தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளது.

'அனைத்தையும் ஒழிப்போம்' என்ற

பெயரே அதி தீவிர போர் தந்திரத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆனால், இந்த ராணுவ நடவடிக்கை போரில் ஈடுபடாத அப்பாவி மக்கள் மீதும் நடத்தப்படுவதால் இத்தகைய அதிதீவிர ஒடுக்குமுறை ஒரு தற்காலிக யுத்த தந்திரமாக குறைந்த கால கட்டமே நீடிக்கும் என நாம் கருதியிருக்கக் கூடும். இருப்பினும் இன்று ஒன்றரை ஆண்டுகள் முடிந்த பின்பும் 'அனைத்தையும் ஒழிப்போம்' நடவடிக்கை முடிவுக்கு வரவில்லை. தன்னாட்சி உட்பட்ட தமது கோரிக்கைகளுக்காக காஷ்மீர் மக்கள் முன்னெடுக்கும் எந்த ஒரு மக்கள் இயக்கத் தையும் ஒடுக்குவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்ததால் இந்த நடவடிக்கை இவ்வளவு காலமாக நீடித்தது ஆச்சரியம் அளிப்பதாக இல்லை.

இந்திய அரசு காஷ்மீரைப் பொருத்தவரை வெளிப்படையாக ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஸின்

ஆணையை ஏற்று செயல்படுகிறது. பாலத் தீனத்தை காலனி ஆதிக்கம் செய்யவும் ஆக்கிரமிக்கவும் இஸ்ரேல் பயன்படுத்திய முறையை இந்திய அரசு கடைபிடித்து வருகிறது. தற்போதைய அதன் துணை ராணுவப் படைகளின் நடவடிக்கைகளும் அரசு இயந்திரங்களும், முன்னெடுக்கும் முன்தாக்குதல் நடவடிக்கை வருகின்ற இன்னும் பல ஆண்டுகள் தொடரவே செய்யும். ராணுவ நடவடிக்கை தீவிரமடையும் போது சாதாரண குடிமக்கள் பலர் உயிரிழக்கின்றனர். மேலும் கட்டாயப்படுத்தி பலவந்தப்படுத்தி காணாமல் போனோர் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கிறது. காஷ்மீர் மக்களின் சாதாரண வாழ் நிலையும் முழுமையாக நிலைகுன்றி போகின்றது.

நாம் தற்போது காஷ்மீரில் நிலவும் சமூக பொருளாதார அரசியல் நிலைமையை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தும் போது காஷ்மீர் பிரச்சனையின் மையக்கரு குறித்தும் அதற்கு தீர்வு காண இந்திய அரசின் தற்போதைய அரசாங்கத்தின் திட்டங்களையும் நீண்ட கால அணுகுமுறை குறித்தும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். காஷ்மீர் பிரச்சனையில் இந்திய அரசின் உள்ளார்ந்த கொள்கையை நாம் யூகிக்க முடியும். அரசியல் சட்ட அடிப்படையில் தங்களுக்கு அளிப்பதாக கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதியை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்பதே காஷ்மீர் மக்கள் முன் வைக்கும் கோரிக்கை. அதாவது சுயநிர்ணய உரிமைக்கான பொது வாக்கெடுப்பு. இந்திய அரசின் கொடூரமான ஒடுக்குமுறை மற்றும் மனித மாண்பற்ற கொள்கைகள் காரணமாக இந்த சுயநிர்ணய உரிமைக்கான கோரிக்கை இன்று இந்திய அரசிடமிருந்து விடுதலை என்பதாக உருமாற்றம் பெற்றுவிட்டது. அனைத்து மக்களும் விடுதலைக்கான மற்றும் தன்னாட்சிக்கான கோரிக்கை எழுப்பும் போது இறையாண்மை மிக்க சனநாயக அரசு அந்த மக்களின், அவர்களது பிரதிநிதி

களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த முன் வருவர். இருப்பினும் சனநாயகத்தின் உச்சநிலையில் இருந்த காலகட்டத்தில், (தகவல் பெறும் உரிமை மற்றும் தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு திட்டம் போன்றவை நடைமுறைப்படுத்தப் பட்ட காலகட்டத்திலும்) காஷ்மீர் மக்களுடன் இருதரப்பு பேச்சுவார்த்தை என்ற நிலை வரும் போது இந்திய அரசின் சனநாயகத்தன்மை நம்பகரமானதாக இல்லை.

1992 ஆம் ஆண்டு முதல் எந்த ஒரு அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் காஷ்மீரைப் பொருத்தவரை அனைத்து குழப்பங்களுக்கும், 'தீமையின் மூலகாரணமான' பாகிஸ்தான் இருப்பதாக இந்திய அரசு குற்றச்சாட்டை எழுப்பத் தொடங்கியது. இந்த நிகழ்வுப் போக்கு காஷ்மீர் மக்கள் பாகிஸ்தான் உளவு நிறுவனங்களால் மூளை சலவை செய்யப்பட்ட ஒரு ஜடப் பொருளாக மாற்றி, அவர்கள் முன்னெடுத்த பொது வாக்கெடுப்பு மற்றும் விடுதலைக்கான கோரிக்கையின் நியாயத்தை நிராகரித்தது. இத்தகைய அடிப்படையான அரசு நிலைபாடு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பின்பு, தொடர்ந்து ஆட்சிக்கு வந்த பாஜக காங்கிரஸ் அரசாங்கங்கள் காஷ்மீர் மக்களும் தலைவர் களும் பேச்சுவார்த்தைக்கு இணங்கும்போது அவர்களின் முக்கிய கோரிக்கையை உதறித் தள்ளினர்.

ஆர்.எஸ்.எஸ்ஸின் அரசியல் கிளையாக செயல்படும் பாஜகவிற்கு இப்பிரச்சனையில் தனித்த நிலைபாடு உள்ளது. காஷ்மீர் மக்கள் தன்னாட்சியை கோருவதாக இருந்தால் எந்த ஒரு பேச்சுவார்த்தையிலும் பாஜகவிற்கு உடன்பாடு இருந்ததில்லை. காஷ்மீர் மக்களின் அடையாளத்தை இந்திய அடையாளத்துடன் முழுமையாக ஒன்று கலக்கச் செய்வதே சங்பரிவாரத்தின் அடிப்படை அரசியல் திட்டங்களில் ஒன்றாக இருப்பதால் இந்தத் திட்டத்தை மனதில் இருத்தியே அரசாங்கம் தனது கொள்கைகளை செயல்

படுத்துகிறது. இந்திய அரசின் முன் தாக்குதலுக்கான நிலைபாடு பல ஆய்வாளர்கள் கூறுவது போன்று தவறான வழி முறையோ அல்லது தவறாக வழிகாட்டப்பட்ட அல்லது தோல்வியை தழுவு கூடிய ஒன்றாக இல்லை. மாறாக அது காஷ்மீர் மக்களையும், அவர்களது போராட்டத்தையும் காஷ்மீர் பிரச்சனையை 'நல்ல இந்தியாவிற்கும் தீமையான பாகிஸ்தானுக்கும் இடையிலான பிரச்சனையாக மாற்றி காஷ்மீர் பிரச்சனையை இவர்களுக்கிடையிலான பதிலி யுத்தமாக மாற்றி அமைக்கும் வகையில் உள்ளது. இது உண்மையான பிரச்சனையை மாற்றி எழுதி, இந்திய இந்து இந்திய அரசுக்கும் பாகிஸ்தான் ஆதரவு பெற்ற காஷ்மீர் மக்களுக்கும் (பெரும்பான்மை முஸ்லிம்களைக் கொண்ட) இடையிலான மோதலாக மாற்றி கதை கட்டிவிடுவது ஆர்.எஸ்.எஸ்ஸின் கண்ணோட்டமான மதவாதத்துடன் ஒத்திசைந்து செய்வதாக உள்ளது. இதன் விளைவாக, அதிகரித்துவரும் ராணுவமயமாக்கல், கைப்பாவை மாநில அரசாங்கங்கள் மற்றும் இந்துத்துவ ஆதரவு காலனிய குடியமர்த்தல் ஆகியவற்றை எதிர் கொள்வதால், காஷ்மீர் மக்களின் எதிர்காலம் நம்பிக்கை அளிக்கும் படியாக இல்லை.

இன்றைய அரசியல் சூழ்நிலை

கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக குறிப்பாக 2006ஆம் ஆண்டு முதல் காஷ்மீரின் அரசியல் சூழல் கொந்தளிப்பான நிலையில் உள்ளது. PDP, மக்கள் சனநாயக கட்சியின் ஆட்சி கவழ்ந்தவுடன் கவர்னர் ஆட்சி திணிக்கப் பட்டு அது ஆர்.எஸ்.எஸ்ஸின் அரசியல் வெற்றியாக அமைந்தது. பாஜகவுடன் கூட்டு அரசாங்கம் உருவாக்க இணைந்த பின்பு பி டி பி யின் வெகுஜன ஆதரவு பெரிதும் குறைந்தது. அதனால் அரசாங்கம் வீழ்ந்த போது அது ஆதரவு பெற்ற பகுதிகளில் கூட மக்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்துடன் இருந்ததாக பதிவுகள் உள்ளன. ஏனெனில் பிடிபி

தேர்தல் காலகட்டத்தில் 2014ஆம் ஆண்டு, இந்திய ராணுவத்தை மேலும் பொறுப் பேற்கத்தக்கதாக செய்வதாக உறுதிமொழி அளித்திருந்தது. ஆனால் அது நடைபெறவே இல்லை. மேலும் பீடிபி ஆட்சியில் காஷ்மீர் மக்கள் மீதான மனித உரிமை மீறல்கள் படு மோசமான நிலையை எட்டியது.

டிசம்பர் 2018 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் மற்றும் தேசிய சம்மேளனத்துடன் கூட்டு அரசாங்கம் அமைக்க பிடிபி முன்னெடுத்த முயற்சிகளை, குதிரை பேரம் செய்வதாக கூறி கவர்னர் ஏற்க மறுத்ததால், காஷ்மீர் ஜனாதிபதி ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. இந்த கவர்னரின் சனநாயகமற்ற நடவடிக்கை மாநிலத்தில் அரசியல் நிலையற்ற தன்மையை உருவாக்கி அரசியல் வெற்றிடத்தை ஏற்படுத்தியது. தான் மாநிலத்தில் பதிலளிக்க எந்த ஒரு அரசாங்கமும் இல்லாததால் பாதுகாப்பு செயலர் அஜித் துவால் தன்னிச்சையாய் காஷ்மீரில் தீவிரமான ஒடுக்குமுறையை கட்டவிழ்த்துவிட வழிவகுத்தது. இதன் விளைவுகள் இன்று பட்டவர்த்தனமாக வெளிப்படுகிறது.

காஷ்மீர் மக்களின் பிரதிநிதிகளான ஹூரியத் தலைவர்கள் அனைவரும் பொது பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது மற்றும் அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொள்வதால் அனைத்து விதமான இருதரப்பு பேச்சு வார்த்தைகளும் முடக்கப்பட்டுவிட்டன. சர்வதேச சமூகத்தின் இடையில் காஷ்மீர் மக்களுடன் இந்திய அரசாங்கம் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதாக போலி உருவத்தை முன்வைப்பதற்காக திணைவு சர்மா என்ற அதிகாரி இடைநிலையாளராக இந்த ஆண்டு நியமிக்கப்பட்டார். அவருக்கு எந்தவிதமான அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது என்றோ, அவரது பங்கு என்னவென்றோ, அவர் யாருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த அனுமதி அளிக்கப்பட்டு உள்ளது என்றோ எந்த ஒரு விபரமும் இல்லை. இந்த ஆண்டு துவக்கத்தில்

நடந்த பஞ்சாயத்து தேர்தலில் எதிர்பாராத அளவு காஷ்மீர் மக்கள் பங்கேற்பு ஏதும் இல்லாமல் இருந்தது. பல இடங்களில் தேர்வு செய்யப்பட்டவர்கள் அடிப்படையில் ஜம்முவில் இருந்து வந்தவர்கள். இவர்கள் பாதுகாப்பு, தங்கும் வசதியுடன் விடுதிகளில் தங்கி தேர்தலில் வெற்றி பெற்றனர். வெற்றி பெற்ற கவுன்சிலர்கள், தான் பிரதிநிதிப் படுத்த வேண்டிய மாவட்டத்தில் சார்ந்தவராக இல்லாமல் மாவட்ட அளவிலான காஷ்மீர் தேர்தல் என்பது தேர்தலின் ஓட்டாண்டித்தனத்திற்கு உதாரணமாக திகழ்ந்தது. காஷ்மீர் மாநில தேர்தலை பொதுத்தேர்தலுடன் நடத்துவதை இந்திய அரசாங்கம் ஏற்கவில்லை என்பதால் அரசியல் தளத்தில் காஷ்மீரின் நிலைமை, பொறுப்பில் எவருக்கும் கட்டுப்படாத இந்திய ராணுவமே உண்மை நிர்வாகியாக திகழும் நிலை தொடர்கிறது.

இஸ்லாமை கண்டு பய உணர்ச்சி மற்றும் மனித உரிமை மீறலின் அரசியல்

காணாமல் போனவர்களின் பெற்றோர்கள் சங்கத்தினரும் ஜம்மு காஷ்மீர் மக்கள் சமூகத்தின் கட்டமைப்பும் இணைந்து வெளியிட்ட அறிக்கையின்படி சமீபகால வரலாற்றில் காஷ்மீர் கண்ட ரத்தம் தோய்ந்த ஆண்டு இதுவே ஆகும். பதிவு செய்யப்பட்ட 586 உயிரிழப்புகளில் 160 பேர் சாதாரண குடிமக்கள். 260 பேர் போராளிகள். 237 பேர் இந்திய ராணுவத் துறையினர் ஆவார். தீவிரவாதம் அதிகரித்திருப்பதும், காவல் துறையினராலும் ஆயுதப் படையினராலும் போராளிகள் கொலை செய்யப்படுவது அதிகரித்திருப்பது மோடி பிரதமராக பதவி ஏற்றதுடன் நேரடியாக தொடர்பு கொண்டவையாக உள்ளன. 2012 ஆம் ஆண்டு போராளிகள் கொல்லப்பட்டது மிக குறைவாக இருந்தது. 2016ல் இது 145 என்ற எண்ணிக்கையிலிருந்து அதிகரித்து 2017, 2018 ஆம் ஆண்டுகள் முறையே 216, 267 ஆக

மாறியது. 2019ஆம் ஆண்டு இது 100க்கும் மேற்பட்டோர் காவல்துறையின் மோதல் களில் இறந்துள்ளனர். அதிகாரப்பூர்வ தகவலின்படி குன் மாதத்திற்குள் ஆயுதம் தாங்கிய கிளர்ச்சியாளர்களாக 50க்கும் மேற்பட்டோர் புதியதாக சேர்ந்துள்ளனர்.

ஆயுதம் ஏந்தாத சாதாரண குடி மக்கள் கொல்லப்படுவது அதிகரித்துள்ள நிலை இன்று காஷ்மீரில் நிலவும் மக்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை குறித்து சிறிதாக படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. 2018 ஆம் ஆண்டு இவர்கள் எண்ணிக்கை 160 ஆக இருந்தது. இவர்களில் 31 பேர் சிறுவர்கள். 20 பேர் பெண்கள். பதிவு செய்யப்பட்ட 191 சம்பவங்களின்படி பாதுகாப்பு படையினர் அதிக பலப் பிரயோகம் செய்ததில் சாதாரண மக்கள் ஆயிரக்கணக்கானோர் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். பெல்லட் துப்பாக்கி தாறு மாறாக பயன்படுத்தப்பட்டதில் 2016ஆம் ஆண்டு காயமுற்றோரும் அடங்குவர். செய்தித்தாளில் வெளிவந்த ஒரு அறிக்கையின்படி 2018 ஆம் ஆண்டு மே 1 முதல் 9 வரையிலான தேதிகளில் மகாராஜா ஹரிசிங் மருத்துவமனையில் குண்டு காயம் பட்டு சேர்க்கப்பட்ட 119 பேர்களில் 60 பேர் பெல்லட் குண்டுகளினால் கண்ணில் காயமுற்றவர்கள். காணாமல் போனவர்களின் பெற்றோர்கள் சங்கம், காவல்துறை மற்றும் இராணுவத்தினரால் தாக்கப்பட்ட, உடல் ரீதியாக சித்திரவதை சந்தித்த பல சம்பவங்களை பதிவு செய்துள்ளது.

மனித உரிமை கண்காணிப்பகத்தின் அறிக்கையின்படி, இந்திய ராணுவ படையினர் மக்கள் தொகையினர் அனைவரையும் 'தண்டிக்க, கேவலப்படுத்த, பலவந்தப்படுத்த, கீழ்த்தரமாக நடத்த' பாலியல் வன்முறையை யுத்தத்திற்கான ஆயுதமாக தொடர்ந்து பயன்படுத்தி வருகிறது. இரு பாலியல் பலாத்கார சம்பவங்களில் ராணுவத்தினர் மீதான குற்றச்சாட்டை அரசாங்கம் ஏற்று,

நான்கு இராணுவ அதிகாரிகள் பணியிடை நீக்கம் செய்யப்பட்டனர். குனான் போஷ்புராவில் நடந்த கூட்டு பாலியல் வன்முறையில் காஷ்மீர் பெண்களுக்கு நியாயம் கிடைக்க வரலாற்றை நோக்கினால், இந்திய அரசு மோசமான குற்றங்களை இழைத்த பாலியல் வன்முறையில் ஈடுபட்ட ராணுவ அதிகாரிகளுக்கு அளிக்கும் அதிகப்பட்ச தண்டனை பணியிடை நீக்கம் மட்டுமே. பாலியல் வன்முறை இராணுவத்தினரால் மட்டுமே யுத்தத்திற்கான ஆயுதமாக பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இந்து ஏகதாசங்கம் போன்ற இந்துத்துவ சக்திகளாலும் பாலியல் வன்முறை ஆயுதமாக பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது எட்டு வயது பெண் பாலியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட கத்துவா சம்பவத்தில் தெளிவாகிறது.

அனைவரையும் ஒழிப்போம் என்ற நடவடிக்கை வேறு சில சாதகமான பக்க விளைவுகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. பாதுகாப்பு வளையம் மற்றும் தேடுதல் வேட்டை என்ற பெயரில் இந்திய ராணுவத்தினரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் 31 சாதாரண குடிமக்களின் வீடுகள் எரித்து தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. 90 வீடுகளில் சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டன. இந்தியாவின் பிற பகுதிகளில் தற்போதைய அரசாங்கத்திற்கு எதிரான அரசு எதிர்ப்பு கருத்துக்களும் நடவடிக்கைகளும் பயங்கரவாத செயல்களாக சித்தரிக்கப்படும் நிலையில் காஷ்மீரின் நிலைமை மேலும் மோசமானதாக இருப்பதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை. கடந்தாண்டு நூற்றுக்கணக்கான சாதாரண மக்களும் பொது பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டனர். விடுதலைக்காக குரல் எழுப்பும் பல தலைவர்கள் வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டனர். காணாமல் போனவர்களின் பெற்றோர்கள் சங்கம் மூன்று வழக்குகளை பதிவு செய்துள்ளது. ஆனால் ராணுவ முகாமில் விசாரணைக்கும், கைது என்ற பெயரிலும்

தொந்தரவுகளை எதிர்கொள்ளும் வழக்கமான பல்வேறு சம்பவங்களை பதிவு செய்வது கடினமாக உள்ள நிலை நீடிக்கிறது. இந்திய அதிகாரிகளையும் இந்திய ராணுவத்தையும் சமூகவலைதளத்தில் விமர்சனம் செய்த காரணத்தால் இத்தகைய விசாரணையை பலர் சந்திப்பதாக ஜம்மு காஷ்மீர் வெகு சன சமூக கூட்டமைப்பு கூறுகிறது.

இந்திய ஆக்கிரமிப்புகளின் பலிபீடத்தில் பாதிப்புக்குள்ளான மற்றொரு விடயம் இணையதளத்தை குறித்ததாகும். நியூஸ்கிளிக் என்ற செய்தி ஊடகத்தின் அறிக்கையின்படி 2018 ஆம் ஆண்டு மட்டும் இணையதளம் 127 நாட்கள் தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. இணையதளம் வருடத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு நாட்கள் முடக்கப்பட்டால் இளைஞர்களும் மாணவர்களும் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுவர் என்று இந்தியா முழுவதும் உள்ள இளைஞர்கள் அறிவார்கள். பாதுகாப்பு நடைமுறைகளில் இஸ்லாமை கண்டு பய உணர்ச்சி எவ்வாறு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது என அறியமுடிகிறது. 52 வெள்ளிக்கிழமைகளில் 12 தினங்கள் முஸ்லிம்கள் ஜமா மஸ்ஜித்-இல் கூடுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இந்தத் தற்காலிக யுத்தத்தை பயன்படுத்துவதன் மூலம் காஷ்மீர் மக்களின் பகைமையை மேலும் அதிகரித்து அவர்களது கய நிர்ணய உரிமைக்கானப் போராட்டத்தை மதச் சச்சரவுகளின் வட்டத்திற்குள் சுருக்கி விட முயற்சிக்கப்படுகின்றது பாலஸ்தீனத்திலும் அல் அஸ்கா மசூதியில் கூடுவதற்கு தடைவிதிக்கப்பட்ட சாட்சியங்களை நாம் வெளிப்படையாகக் காண முடிகிறது. இதன் மூலம் அவர்களைத் தூண்டி விடுவதும், தூண்டுவதன் மூலம் விடுதலை வேட்கைக் காகப் போராடுபவர்கள் மீது மேலும் ஒடுக்குமுறை கட்டவிழ்த்து விடுவதை நியாயப்படுத்த முடிகிறது.

காஷ்மீர் போராட்டத்தின் வளர்ச்சிக்கான பாதை

காஷ்மீரில் மத்திய அரசு நடைமுறைப் படுத்தும் கொள்கைகளின் நெளிவு சுளிவுகளை அரசு ஒடுக்குமுறை பற்றிய பதிவுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இந்த ஒடுக்குமுறை அப்பட்டமாக ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஸின் மோசமான கொள்கைகளின் அடிப்படையில் கோரப்படுவதாகும். இஸ்ரேலிய ஜீயோன்களை காப்பியடித்து இந்திய அரசும் காஷ்மீர் மக்களின் தன்னாட்சிக்கான பிரச்சனையில் எந்த ஒரு விவாதத்தையும் மறுத்துவிடுகிறார்கள். தன்னாட்சி குறித்த எந்த ஒரு வாதமோ, இந்திய ராணுவத்தை பற்றிய விமர்சனங்களையோ தேசவிரோதமாக கருதப்பட்டு மாற்றுக்கருத்துக்களை ஒடுக்குவதற்கான நீதித்துறை ஆயுதமாக பொது பாதுகாப்புச் சட்டம் மற்றும் தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த செயல் தந்திரம் பெரிதும் வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டாலும் சில எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் இன்றும் மக்களிடம் இருந்து வருகிறது. காஷ்மீர் போராட்டத்தில் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளின் வளர்ச்சிப் பாதையை காணும்போது கடந்த காலத்தில் இருந்து பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. காஷ்மீரில் சுயநிர்ணய உரிமைக்கான போராட்டம் பல வடிவங்களில் வர்க்கப் போராட்டத்தை தன்னுள் ஒரு பாகமாகக் கொண்டு இருந்தது.

1950 முதல் 1980 ஆம் ஆண்டு கால கட்டத்தில் காஷ்மீர் தொழிற்சங்க வளர்ச்சியில், துப்புரவு தொழிலாளர்கள், கூலித் தொழிலாளர்கள், நெசவு தொழிலாளர்கள் என்று அனைத்து பிரிவினரும் தனக்கான சங்கங்களை பெற்று அவை அனைத்தும் ஒரு குடையின் கீழ் சமமேளனமாக வளர்ந்து வந்த போக்கு காணப்பட்டது. பொதுத்தளத்தில் வெற்றிகரமான பல வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபட்டு காஷ்மீர் உழைக்கும் வர்க்கம் தனது உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுப்பதிலும் கூட்டுக் குரல் எழுப்புவதிலும் முக்கிய

பங்காற்றியது. காஷ்மீர் தேசியவாதத்தின் பல முகங்களைக் குறித்து நந்திதா ஹக்ஸர் சுட்டிக்காட்டும்போது 1952 ஆம் ஆண்டு முதல் ஜன சங்கம் செயல்பட்ட ஜம்மு பகுதிகளில், மதப்பிரிவினையை எதிர்த்திடும் உழைக்கும் மக்கள் ஒற்றுமையை அது அனுமதிக்கவில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார். **சம்பத் பிரகாஷ் போன்ற காஷ்மீர் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் பண்டிட்டுகளாக இருந்தாலும் காஷ்மீரின் சுய நிர்ணய உரிமையை உயர்த்திப்பிடித்தனர்.** "1974இல் ஷேக் அப்துல்லா இந்திராகாந்தியுடன் ஏற்படுத்திய ஒப்பந்தம் காஷ்மீர் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக ஏற்றுக்கொண்டபோது, தொழிற்சங்கங்கள் முழுமையான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர் ஷேக் அப்துல்லாவை விமர்சித்தனர்", என்று நந்திதா ஹக்ஸர் குறிப்பிடுகிறார். 1984 கவர்னராக இருந்த ஜக்மோகன் காலத்தில் ஜம்மு காஷ்மீர் போராட்டம், வகுப்புவாத அடிப்படையில் மாற்றப்பட்ட போதும், அதற்குப் பிறகு ராணுவ மயமாக்கல் அதிகரித்த பின்பும் தொழிற்சங்கங்கள் முழுமையாக காணாமல் போயின.

இது வெறும் சுயநிர்ணய உரிமை போராட்டம் மட்டுமல்ல அரசு ஊழியர்களின், தொழிலாளர்களின், அமர்நாத் யாத்திரையின் போது பக்தர்களை தோளில் சுமந்து செல்லும் முறைசாரா தொழிலாளர்களின் உரிமைக்கான போராட்டமும் ஆகும். இந்த பகுதி தற்போது ராணுவ மயமாக்கப்பட்டுவிட்டது. பெரும் பான்மை முஸ்லீம்களாக இருக்கும் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என்பதையோ, வேலை நிறுத்தம் என்பதையோ நடத்துவது சிந்திக்கக்கூட இயலாததாகிவிட்டது. அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இந்து பக்தர்களை தோளில் சுமந்து செல்லும் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் நிலை, கொத்தடிமைத் தொழிலாளர்கள் நிலை போன்று பாதுகாப்பற்றதாக

இருக்கிறது . அவர்கள் யாத்திரையின் போது உண்டு உறங்கும் பகுதிகள் இன்று ராணுவப் படையினரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நிலைமை மோசமானதாக உள்ளது.

இன்று வன்முறையற்ற அமைதி வழிக் கான அனைத்து போராட்ட நடவடிக்கை களுக்கான வழிகளும் மூடப்பட்டு விட்டன. இன்று ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சி மட்டுமே காஷ்மீரில் போராட்ட வடிவமாக காணப் படுகிறது. தற்போதைய காஷ்மீர் கிளர்ச்சி இந்துத்துவா கருத்தியலாளர்களும் ஊடகங் களும் நம்மை நம்பும்படியாக சித்தரிக்கும், பாகிஸ்தான் உதவி பெற்ற போராட்டமாக மட்டுமே இல்லை. 39 ராணுவ வீரர்கள் இறந்த புல்வாமா தாக்குதலில் பயன்படுத் தப்பட்ட வெடி மருந்துகள் யாவும் உள்நாட்டில் தயாரானவை. தற்கொலை படையாளி காஷ்மீர் குடிமகன். இந்து பக்தர்களை தாக்கக் கூடாது என்று அழைப்பு விடுத்த புல்கான் வானி போன்றவர்களும் ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சியாளர்களில் இருந்தனர். விடுதலையை ஆதரிக்கும் ஹூரியத் சம்மேளனம் போன்றவர்களும் உண்டு. இது அல்லாத இந்த போராட்டத்தை ஆர்.எஸ்.எஸ்-காரர்கள் கருத்துக்கு ஒத்திசை வாக மத அடிப்படையில் இழுத்துச் செல்ல முயலும் சிறு போராட்டக் குழுவினர் இன்று வளர்ந்து உள்ளனர் .

ஆயுதம் தாங்கிய கிளர்ச்சியும் வர்க்கம் கடந்து அனைத்து உயர் பட்டதாரி மாணவர் களும் ஆய்வாளர்களும் பங்கேற்கக் கூடிய இயக்கமாக வடிவெடுத்துள்ளது. இந்த கிளர்ச்சியாளர்களும் மக்களிடமிருந்து அன்னியப்பட்டு விடவில்லை என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் தேடுதல் வேட்டைக்கு எதிராக மக்கள் அணி திரள்வதில் இருந்தும் கிளர்ச்சியாளர்கள் தியாகியான பின்பு அவர்களின் உடல் அடக்கத்திற்கு மக்கள் பங்கு பெறுவதில் இருந்தும் அறிய முடிகிறது. இராணுவத்திற்கு எதிராக போராடும் ஆயுதம்

தாங்கிய போராளிகளையும், கல் எறியும் பாலகர்களையும், ஆயுதம் தாங்காத சாதாரண குடிமக்கள் அனைவரையும் வேறுபடுத்திப் பார்க்க இயலாது என்ற இந்திய அரசின் நிலைப்பாட்டை Bpin Rawat போன்ற இராணுவ தலைவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். அனைவரையும் பயங்கர வாதிகளாகச் சித்திரித்து அவர்களை கொல்வதையே முதன்மையான வழிமுறை யாக என ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். இதன்மூலம் கிளர்ச்சியை ஒழித்துவிட முடியாது. மாறாக இளைஞர்கள் மேலும் மேலும் அன்னியப்படுத்தப்பட்டு விளிம்பு நிலைக்கு தள்ளப்படுவார். இது இந்திய அரசின் ராணுவ தொழிலக கட்டமைப்பை மேலும் கட்டுக்கடங்காத லாபத்துடன் செயல்பட உதவுகிறது. இது வகுப்புவாத பிரிவினையை இந்திய அளவில் உயிரோட்ட மாக வைத்திருந்து ஆர்.எஸ்.எஸின் அடுத்த கட்ட திட்டமான குடிபெயர்வு காலனி ஆதிக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது .

நிலப்பறிப்பு , அமர்நாத் யாத்திரை மற்றும் காஷ்மீரிய அடையாளத்தை இந்திய மயமாக்கல்

சட்டவிரோத, அரசியல் சட்டத்திற்குப் புறம்பான நில அபகரிப்பு என்பதே இந்தியா வின் வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கையின் வழுக்கலும் திசைதிருப்பலும் ஆகும். கார்ப்பரேட்டுகளும் அரசு நிறுவனங்களும் நில அபகரிப்பு இல்லாமல் வளர்ச்சித் திட்டத்தை முன்னெடுத்ததாக எங்கும் நாம் காண முடியாது. காஷ்மீரில் நில அபகரிப்பு என்பது வளர்ச்சிக் கொள்கை சார்ந்தது மட்டுமல்ல. தேசிய பாதுகாப்பு சார்ந்ததும் ஆகும். 6 லட்சம் இராணுவப் படையினரை குடியமர்த்த, இந்திய ராணுவத்தினரால் மட்டுமே இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் சட்டவிரோதமாக கையகப்படுத்தப்பட்டுள் ளது. தேசிய நீர்வள சக்தி நிறுவனம் என் எஸ்.பி.சி பிரபலமான சிந்து உடன்படிக்கை என்ற பெயரில் பல நீர்த்தேக்கங்களை கட்டி

அமைத்துள்ளது. ஆனால் காஷ்மீர் மக்களுக்கு இவற்றின் காரணமாக எந்த பயனும் இல்லை காஷ்மீர் மக்களின் பார்வையில் இந்த வளர்ச்சித் திட்டம் ஆக்கிரமிப்பு சக்திகளால் அவர்கள் மூலாதாரங்களை கரண்டவும் நிலத்தை அபகரிக்கவும் கொண்டு வரப்பட்டதாகும். அனைத்து நிலப்பறிப்பும் எம்.எஸ்.பி.சி நீர்மின்சக்தி காண வளர்ச்சி திட்டம் என்ற பெயரிலோ தேசிய பாதுகாப்பு என்ற பெயரிலும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

வரலாற்றுப் பூர்வமாக டோக்ரா ஆட்சியின் துவக்க கட்டத்தில் இருந்தே நிலப்பறிப்பும் அதற்கெதிரான போராட்டமும் காஷ்மீரில் தொடர்ந்தவண்ணம் காணப்படுகிறது. டோக்ராவின் ஆட்சி காலத்தில் விவசாயிகள் தனிச்சொத்தாக நிலத்தை கையாளுவது தடை செய்யப்பட்டது. விவசாயிகள் வாழ்க்கை கொத்தடிமைத் தனமாக மாற்றப்பட்டது. ஷேக் அப்துல்லா வழிநடத்திய விவசாய இயக்கம், புதிய கொள்கை பட்டயம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் விவசாயிகளுக்கு நிலப்பகிர்வு மற்றும் நில உச்சவரம்பு சட்டம் காஷ்மீரில் நிலைநாட்டப்பட்டது. இந்தியாவின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள தேசிய நீர்மின்சக்தி நிறுவனம் போன்ற நிறுவனங்களின் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளாலும் காஷ்மீர் மக்கள் அச்சுறுத்தலுக்கு ஆளாகி உள்ளனர். காஷ்மீர் விவசாயிகளின் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் புரட்சிகர இயக்கங்களில் இருந்து வேறுபட்டு தமக்கான நஷ்டஈட்டை மட்டும் கோருவதாக மட்டுமே இன்று அமைந்துள்ளது. இந்த கோரிக்கைகளுக்கு விரைவில் செவிசாய்க்கக்கூடாது என கூறித் தெரிய வேண்டிய அவசியம் ஏதும் இல்லை.

காஷ்மீரின் நிரந்தர குடிமக்கள் யார் என்பதையும் அவர்களுக்கான தனித்துவமான உரிமை மற்றும் சொத்துக்கள், படிப்புக்கான பண உதவி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் சில அரசு உதவிகளில் தனித்துவ

சலுகையை பெற்றுத்தரும் அரசியல் சட்டப் பிரிவு 35 கி ஒழித்துக் கட்டுவதற்காக பாஜக அழுத்தம் அளிக்கிறது. இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம் இராணுவத்தினராலும் என்.எச்.பி.சி போன்ற நிறுவனங்களின் நில அபகரிப்பு தொடரப்படுவதுடன் அந்த நிலங்களில் இந்துத்துவ ஆதரவு சக்திகள் குடியமர்த்தப்படுகின்றனர். பாலஸ்தீனத்தில் இஸ்ரேல் சியோனிஸ்டுகள் மேற்குக் கரையில் குடியமர்த்தப்படுவதுபோன்று இந்த காலனிய குடியிருப்பு காஷ்மீரின் உலகளாவிய அரசியல் உண்மை நிலவரத்தை முற்றிலுமாக மாற்றி அமைத்துவிடும். மேற்கு கரையில் 1980-களில் இஸ்ரேல் இராணுவத்தினரின் குடும்பங்களுக்கு வேண்டி இத்தகைய குடியமர்த்தல் நடத்தப்பட்டது. இந்தியாவில் ஆர்.எஸ்.எஸ் பாஜக அரசாங்கம் அதே நிலைப்பாட்டை முன்னெடுத்துச் செல்ல விரும்புகிறார்கள். காஷ்மீர் மக்களின் அடையாளங்களை ஒன்று கலத்தல் என்பதைப் பொறுத்தவரை 35கி அரசியல் சட்டம் பிரிவை ரத்து செய்ய வேண்டியதும், இந்திய சியோனிஸ்டுகளால் முன்னெடுக்கப்படும் காலனிய குடியமர்வும் தவிர்க்க இயலாத தடையாக இருப்பதை பாஜக ஆட்சிக்காலத்தில் மாற்றியமைத்திட ஆர்.எஸ்.எஸ் முயற்சிக்கும்.

இந்துத்துவ குடியிருப்புவாசிகள் காஷ்மீரில் அமர்நாத் யாத்திரையின்போது நீண்ட காலம் செயல்பட விரும்புவதிலிருந்து இது வெட்ட வெளிச்சமாகிறது. 'அமர்நாத் யாத்திரை - இராணுவமயமாக்கப்பட்ட பக்தர் வழிபாட்டுத்தலப் பயணம்' என்ற ஜம்மு காஷ்மீர் வெகுஜன மக்கள் கூட்டமைப்பு அளித்த அறிக்கையின்படி, முன்பு 15-19 நாட்களாக இருந்த வழிபாட்டுத் தலம் பயண நாட்கள் தற்போது 60 நாட்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. அமர்நாத் யாத்திரையின் முக்கிய குறிக்கோளாக விஷ்வ இந்து பரிஷத் தலைவர் தொகாடியா 1996ஆம் ஆண்டு தனது கருத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

"அந்த யாத்திரை சமய உணர்வு, தேசிய உணர்வு மிக்க வழிபாட்டுத்தலம் பயணமும் வலிமை தரும் சாகச பயணமும் ஆகும்."

இந்த யாத்திரை வழிபாட்டுக்கு வருபவர்களை முதுகில் சுமந்து செல்லும் முஸ்லிம் தொழிலாளர்களை கேவலப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், லாங்கர் செயல்பாட்டாளர்கள் எனப்படும் இந்துத்துவ கருத்தாளர்களுக்கு உள்கட்டமைப்பு மூலம் பங்கேற்க வழிவகுக்கிறது. இவர்கள் பயணிகளுக்கு உணவும் நீரும் மதரீதியான பாட்டுக்கள் ஆகியவற்றை வழங்குகின்றனர். பகல் உணவு அளிப்பதில் பல லட்சக்கணக்கான பணம் புரள்கிறது. 2002 ஆம் ஆண்டு முதல் எந்த ஒரு தாக்குதல் நடவடிக்கையும் இல்லாத போதும் பயணிகளுக்குப் பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் அதிக அளவிலான ராணுவம் நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. இத்தனை பிரம்மாண்டமாக அமர்நாத் யாத்திரையை வெற்றிகரமாக நிறைவு செய்திட அரசு எந்திரங்களின் முழுமையான பங்கு உள்ளது. 2001 ஆம் ஆண்டு இதற்கான அனைத்து கட்டுப்பாடும், ஜம்மு காஷ்மீர் சட்டசபையின் சட்டத்திருத்தம் மூலம் அமர்நாத் வழிபாட்டு ஆணையத்திற்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது. இதில் காஷ்மீர் மக்களின் கருத்துக்களுக்கு விவாதிக்க இடம் தரவில்லை. அரசு இந்த யாத்திரையில் தலையிட எந்த முகாந்திரமும் இல்லை என்று உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பும் அமர்நாத் வழிபாட்டு ஆணையம் அதற்கான பயண வசதிகளை கவனித்துக்கொள்ளும் என்ற உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பும் இந்தச் சட்டத்தை மேலும் வலுப்படுத்தியது. இரண்டு மாதங்கள் அமர்நாத் பயண பாதையை முழுமையாகப் பயன்படுத்தி சமூகச் சூழலை வகுப்புவாத மயமாக்க பஜ்ரங்தளம் ஆர்.எஸ்.எஸ் மற்றும் விஸ்வ இந்து பரிஷத் ஆகிய அமைப்புகளுக்கு அமர்நாத் யாத்திரை ஒரு அரசியல் ஆயுதமாக பயன்படுகிறது.

காஷ்மீரின் எதிர்காலம்

காஷ்மீர் மக்கள் மீதான வரலாறு காணாத ஒடுக்கு முறையும் அவர்களது சுய நிர்ணயத்திற்கான கோரிக்கை மீதான தாக்குதலும் பாஜக அளித்த ஒரு அன்பளிப்பு அல்ல. தற்போதைய சூழல் உருவாக காங்கிரஸ், இந்திய நீதித்துறையின் உச்சகட்டத்தில் இருப்பவர்களும் முக்கிய பங்களித்துள்ளனர். 1986 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 30 அன்று, அரசியல் சட்ட பிரிவு 249, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் 370 பிரிவுக்குட்பட்டது என்று ஜனாதிபதியின் அரசாணை வெளியிடப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் இந்திய பாராளுமன்றம் மாநில ஒப்பிசைவு பட்டியலின் (concurrent list)ன் கீழ் வரும் அனைத்திலும் சட்டம் இயற்ற அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. இதற்கான ஒப்புதல் அன்று மத்திய அரசினால் நியமிக்கப்பட்ட கவர்னராக இருந்த ஜக்மோகன் அவர்களால் வழங்கப்பட்டது என எழுத்தாளர் கி.நி.நூரானி சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இதன் மூலம் ஆர்.எஸ்.எஸ் மற்றும் இந்துத்துவ அமைப்புகள், ராணுவத் தொழிலக கட்டமைப்பு, இந்திய ஆளும் வர்க்கம் இவை யாவும் ஒன்றிணைந்து, காஷ்மீர் மக்களின் வாழ்நிலை, அடையாளம், பண்பாடு, நிலம் மற்றும் மூலாதாரங்கள் மீது தாக்குதல் நடத்த வழி கோலியது.

ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சி, இந்திய அரசின் வலிமையை எதிர்த்துப் போராடுவதுடன் வலுவாக வளர்ந்தது. இருப்பினும் ஆயுதம் தாங்கிய கிளர்ச்சியின் மீதான ஒடுக்கு முறையை நாம் கண்டு கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. இந்திய அரசு காஷ்மீர் உழைக்கும் வர்க்கத்தை முழுமையாக அழித்து விடுவதில் வெற்றி பெற்றது என்பது மட்டுமல்ல விவசாயிகளின் போராட்டம் சட்டரீதியான நஷ்ட ஈடு என்பதாக கருங்கி, விடுதலைக் கான தீவிர இயக்கங்களில் இருந்து விலக்கி நிறுத்துவதிலும் இது வெற்றி பெற்றுள்ளது.

ஜம்மு காஷ்மீர் விடுதலைக்கான முன்னணி போன்ற அமைப்புகள் ஓரங்கட்டப்பட்ட பின்பு, ஆயுதம் தாங்கிய கிளர்ச்சிகள் வஹாபிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்து விடும் சாத்தியப்பாட்டை அதிகரித்துள்ளது. இவ்வாறு நடைபெறுவதன் மூலம் இந்தியாவில் உள்ள பிற முற்போக்கு இயக்கங்களுடன் எந்த தொடர்பும் இன்றி காஷ்மீரின் ஆயுதத் தாங்கிய போராட்டங்கள் அன்னியப்பட்டு விடும் அபாயம் உள்ளது. இவ்வாறு காஷ்மீர் மக்களின் விடுதலைக்கான போராட்டங்கள் அந்நியமாதலை எதிர்த்து இந்தியாவின் சிவில் சமூகத்தைச் சேர்ந்த முற்போக்கு இயக்கங்கள் போராடுதே இன்றைய தேவையாகும். 'இந்திய அரசை புரிந்து கொண்டுள்ளதாகவும், அது காஷ்மீர் மக்கள் பிரச்சினையை எளிதாக எடுத்துக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுப்பதுமான' மனித நேய ஆதரவல்ல. இன்றைய காஷ்மீர் மக்களுக்கான தேவை. மாறாக அவர்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்கான குரலை எந்த ஒரு சமரசமும் இன்றி ஆதரிப்பதே ஆகும்.

பின்இணைப்பு

காஷ்மீர் மக்களின் அரசியல் சட்ட உரிமையும் மாநில தனித்துவ ஆட்சியை ஒழித்துக் கட்டுவதுமான மத்திய அரசாங்கத்தின் சமீபத்தைய அதிரடியான நடவடிக்கை இந்திய ஜனநாயகத்தின் இருண்ட காலத்தின் தொடக்கத்தை சுட்டிக் காட்டுவதாக உள்ளது. லட்சக்கணக்கான காஷ்மீர் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டுள்ளன. மக்களும் அவர்களின் பிரதிநிதித்துவ குழுக்களும், பெரும்தலைவர்களும் கைது செய்யப்பட்டு வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஊரடங்குச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டு அனைத்து தொடர்பு வழிகளும் துண்டிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நடவடிக்கை காஷ்மீர் மக்களின் போராட்டத்தை விடுதலைக்கான

போராட்டத்தில் இருந்து, தன்னாட்சி, மாநில உரிமைக்கான கோரிக்கை என சுருக்கி காஷ்மீர் மக்களை இந்திய அரசிடமிருந்து முழுமையாக அன்னியப்படுத்துகிறது. இந்த நடவடிக்கையின் மூலம் காஷ்மீர் போராட்டத்தை பாலத்தீன மயமாக்கப்பட முயலும் ஆர்.எஸ்.எஸின் புதிய திட்ட வரையறையைக் காணலாம். இனி இந்துத்துவ சக்திகள் மாநிலத்தில் குடியேற்ற காலனியத்தை தொடங்குவர். இந்திய பாராளுமன்றத்தின் சவனத்தில் கொண்டுவரப்படாமலே நடைமுறைப்படுத்திய அதன் அவசரம், பேராசிரியர் கருணானந்தன் சுட்டிக் காட்டியுள்ளது போல தற்போதைய அரசாங்கம் இந்திய அரசின் பன்முகத்தன்மை கொண்ட கட்டமைப்பை மாற்றியமைத்து மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரமாக மாற்றிவிட முயல்வதை புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. நீண்ட காலம் செயல்பட்ட அரசியல் தலைவர்களின் குரல்களை தன்னிச்சையாக ஒடுக்கிவிடும் பாஜகவின் செயல்பாடு இனிவரும் காலகட்டத்தில் ஜனநாயக உரிமை செயற்பாட்டாளர்களும், சாதாரண குடிமக்களும் புதிய திருத்தியமைக்கப்பட்ட ஊபா சட்டத்தின் கீழ் எத்தகைய சூழலை எதிர்கொள்வர் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இனி நம்மைப்போன்ற பிற இந்தியர்கள் அரசியல் பன்முகத்தன்மை கைவிடப்படுவதை அனுமதிக்கப் போகிறோமா? அல்லது ஜனநாயக உரிமை மதிப்பீடுகளை உயர்த்திப்பிடிக்க பொதுக் கருத்தை அணிதிரட்ட போகிறோமா? என்ற கடினமான முடிவு எடுக்க வேண்டியது நமது கடமையாகும். தற்போது நாம் ஒரு நடுநிலை பாதையை எடுக்க முடியும் என்று கருதவில்லை. அரசியல் சட்டம் நமக்கு வகுத்துத் தந்துள்ள சனநாயக உரிமைகளை நாம் மீட்டெடுக்க முடியும் என்று நாம் உறுதியாக கருதுகிறோம்.

•

காஷ்மீரை அழித்தொழிப்பது இந்திய சனநாயகத்தின் மீது விழுந்த மரண அடியாகும்

பாஜக அரசாங்கம் கொண்டுவந்த ஜம்மு காஷ்மீர் மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 2019 மூலம் ஜம்மு-காஷ்மீர் மாநிலத்தின் மாநில அந்தஸ்து பறிக்கப்பட்டு அரசியல் சட்ட 370ஆவது பிரிவு ரத்து செய்யப் பட்டது. இது இந்திய சனநாயகத்துக்குக் கிடைத்த மரண அடியாகும். அரசியல் சட்டம் இந்திய அரசாங்கத்தால் கிழித்து எறியப்பட்டது. இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையிலான இந்தியாவின் பன்முகத் தன்மை காற்றில் பறக்கவிடப் பட்டது. இந்தியாவிலேயே முஸ்லிம் மக்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ள ஒரு மாநிலத்தின் இருப்பை ரத்து செய்த நடவடிக்கை இந்தியாவின் அனைத்து சிறுபான்மையினருக்கும் ஒரு அச்சுறுத்தலான செய்தியை பரவவிட்டிருக்கிறது. சுதந்திரத்திற்குப் பின்பு உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் சட்ட அடிப்படையிலான சட்டத்திற்கும் உடன்படிக்கைகளுக்கும் உட்பட்ட பல்வேறு குறைபாடுகளும் பல்வேறு தோல்விகளை எதிர்கொண்டிருந்த இந்தியா என்ற கருத்தாக்கம் இப்போது தகர்ந்து போகும் நிலைக்கு வந்துள்ளது.

காஷ்மீர் மக்கள் இந்திய அரசினால் ஏற்பட்ட பாதிப்பில் இருந்து பாதுகாக்கப் படவில்லை என்பதால், காஷ்மீர் மக்களை பொருத்தவரை அரசியல் சட்டப்பிரிவு 370 அதன் அனைத்து உரிமைகளும் வெறும்

பெயரளவில் மட்டுமே இருந்தது. அரசியல் சட்டப்பிரிவு 370 ரத்து செய்வதன் மூலம் பாஜக அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கை யானது, இந்தியாவுடனான பிணைப்பை வலுப்படுத்துவதற்கு பதிலாக துண்டிக்க செய்துள்ளது. இதன்மூலம் சட்டரீதியாக இந்தியா காஷ்மீர் மீது ஆக்ரமிப்பு செய்த சக்தியாகும்.

அரசியல் சட்டப்பிரிவு 370, பிரிவு 35-ஏ காஷ்மீர் மாநில அரசாங்கம் குடிமக்களுக்கு நிரந்தர குடியிருப்புக்கான தகுதி சான்று வழங்க அவர்கள் நிலங்களை வாங்குவதற்கும், அரசு வேலை வாய்ப்புகளை பெறுவதற்கும் வழிவகுத்தது. 1963ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் நடந்த விவாதத்தில் அரசியல் சட்டப்பிரிவு 370 காஷ்மீரின் மன்னராட்சி காலத்தில் இருந்தே நடைமுறையில் இருந்த ஒன்று என்றும் புதிய சட்டப் பிரிவு அல்ல என்பதும் தெளிவாக்கப்பட்டது. அது மட்டுமல்லாமல் பிரிவு 35 இந்தியாவின் 11 பிற மாநிலங்களில் இமாச்சலப் பிரதேசம் மற்றும் வடகிழக்கு மாநிலங்களில் அங்குள்ள மக்களின் பொருளாதார வாழ்நிலை மிகவும் நலிவடைந்ததாக உள்ளதால் வெளியிலிருந்து குடியேறுபவர்கள் பெருமளவில் முன்வராமல் அவர்களை பாதிக்காமல் இருக்க கொண்டுவரப் பட்டது.

ஜம்மு-காஷ்மீர் மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 2019 அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் ஜம்மு-காஷ்மீர் மாநிலம் சாராம்சத்தில் மத்திய அரசின் கீழான யூனியன் பிரதேசமாக மாற்றப்பட்டது. லடாக் பிரதேசம் மற்றொரு யூனியன் பிரதேசமாக மாற்றப்பட்டது. இது அந்த மக்கள் தனக்கான அரசாங்கத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை முழுமையாக ரத்து செய்ததாகும். இந்த நடவடிக்கை ஜம்மு-காஷ்மீர் மக்களின் சனநாயக உரிமையை படிப்பதாகும். மேலும் எந்த ஒரு மாநிலமும் அதன் சட்டசபையும் கலைக்கப்பட்டு அது மைய அரசின் யூனியன் பிரதேசமாக மாற்றப்படும் அபாயம் உள்ளது. அதாவது இந்திய அரசாங்கம் பன்முகத்தன்மையை மீறுவதாக உள்ளது.

இவை அனைத்தும் காஷ்மீரில் ஏற்கனவே நிலைநிறுத்தப்பட்ட 6 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ராணுவப் படையினருடன் மேலும் கூடுதலாக 68,000 துணை ராணுவப் படையினரை இணைத்து பரந்த அளவிலான ராணுவத்தினரால் காஷ்மீர் முழுவதும் சூழப்பட்டுள்ளது. வெளி உலகத்தின் அனைத்துத் தொடர்புகள் துண்டிக்கப்பட்டன. அரசியல் தலைவர்களும், பாராளுமன்றக் கட்சியின் முந்தைய இரண்டு முதலமைச்சர்களும் உட்பட கைது செய்யப்பட்டு தடையாணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அம்மாநிலம் முழுவதும் பாதுகாப்பு வளையங்கள் இடப்பட்டுள்ளன. வரலாறு காணாத அளவு ரத்தம் சிந்த கூடிய சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது. காஷ்மீர் மக்கள் இதை எதிர்த்து போராடுவார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் இருப்பை ரத்து செய்யக்கூடிய ஆணைக்கு எதிராக, சனநாயகக் கருத்தாக்கத்தை மிகவும் நேசிக்கும் அனைத்து அமைப்புகளும்,

இந்திய மக்களும் பாஜகவின் இந்துத்துவா மேலாதிக்க நடவடிக்கைக்கு எதிராக அனைவரும் ஒருங்கிணைய வேண்டிய தேவை உள்ளது என சிஞிஸிளி கருதுகிறது. ஏனெனில் இது வரப்போகும் காலகட்டத்தை குறித்து நமக்குத் தெளிவாக்குகிறது. நம் கண்ணெதிரே இந்தியா ஒரு சனநாயகம் என்ற தோற்றம் நிலைகுலைந்து போகிறது. நாம் இப்போது வாய் திறவாமல் மௌனம் சாதித்தால் அது நம் எல்லோரையும் இக்கட்டான நிலைக்கு கொண்டு செல்லும்.

அவர்கள் தேடி வந்தார்கள்

அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளை தேடி வந்தார்கள்
நான் குரல் கொடுக்க வில்லை
ஏனெனில் நான் கம்யூனிஸ்ட் இல்லை.

பின்னர் அவர்கள் தொழிற்சங்கவாதிகளைத் தேடி வந்தார்கள்
நான் குரல் கொடுக்க வில்லை
காரணம் நான் தொழிற்சங்கவாதியும் கூட இல்லை.

அப்புறம் அவர்கள் யூதர்களை தேடி வந்தார்கள்
நான் குரல் கொடுக்கவில்லை
ஏனென்றால் நான் யூதன் கூட இல்லை.

கடைசியாக என்னை தேடி தேடி வந்தனர்
குரல் கொடுக்க யாரும் இல்லை
காரணம் அங்கு யாருமே இல்லை.

- மார்ட்டின் லூதர் கிங்

நினைவு கூறல்



தோழர் பி.ஏ. சொஸ்டியன்

இவர் 1976களிலேயே சனநாயக உரிமைப் பாதுகாப்புக்கு என்ற அமைப்பை உருவாக்கியவர்களுள் ஒருவர் ஆவார். இவர் மிகச் சிறந்த வழக்கறிஞர், செயல்வீரர் மட்டுமின்றி இந்தியாவில் கடந்த மூன்று பத்தாண்டுகளாக சனநாயக உரிமை இயக்கங்களில் பங்குபெற்று செயல்பட்டு வந்தவர். 1992-93ஆம் ஆண்டுகளில் மும்பையில் முஸ்லீம் மீதான தாக்குதல் நடந்தபோது அவர்களுக்காகத் துணை நின்று கிருஷ்ணா கமிஷனில் அவர்கள் சார்பாக வாதாடியவர். தலித்துகள்மீது அரசு ஒடுக்குமுறை ஏவிவிடப்பட்டபோது அவர்களுடன் உறுதியுடன் துணைநின்றார். சனநாயக உரிமைப் பாதுகாப்புக்குழு - தமிழ்நாடு உருவாக்கத்தில் இவரது நினைவுகளும், செயல்பாடுகளும் தான் முக்கிய உந்துசக்தியாக இருந்துள்ளது என்பதை நாம் நினைவுகூற விரும்புகிறோம்.



தோழர் சுருமாறன்

இவர் அரசியல் செயல்பாட்டாளர் மட்டுமின்றி ஒரு சிறந்த தொழிற் சங்கவாதியும் ஆவார். இவர் முறைசாரா துறையின் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை அணிதிரட்டும் பொருட்டு துப்புறவத் தொழிலாளர்கள், இரும்புத் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள், உணவகத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கான சங்கங்களை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்காற்றினார். ஆலைத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களை அணிதிரட்டி அவர்களின் கூலி உயர்வு மற்றும் வாழ்வாதார மேம்பாட்டிற்கான போராட்டங்களை வழிநடத்தியதில் முக்கிய பங்காற்றினார். நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள், முறைசாராத் தொழிலாளர்களின் நலனுக்கு துணைநிற்க வேண்டும் என்பதை இவர் உறுதியுடன் வலியுறுத்தினார்.

சனநாயக உரிமைப்பாதுகாப்புக்குழு - தமிழ்நாடு, உருவாக்கத்தின் போது தமிழகத்தின் சனநாயக உரிமைப் போராளிகளை ஒருங்கிணைப்பதில் முக்கியப் பங்காற்றிய இவர் இவ்வமைப்பின் இணைச் செயலாளர் என்ற நிலையில் பிற மாநில சனநாயக உரிமை அமைப்புகளுடன் இணைந்து உண்மை அறியும் குழுக்களின் பங்கேற்பதில் முக்கிய முன்னோடியாகச் செயல்பட்டார்.



தோழர் தனவேந்திரன்

நமது அமைப்பின் துணைத்தலைவராக இருந்த இவர் கிராமப்புற பகுதியிலிருந்து பங்கேற்ற முக்கிய சனநாயக உரிமை செயல்பாட்டாளர் ஆவார். மிகக் குறைந்த வயதிலேயே இவர் உயிர் நீத்ததில் சனநாயக உரிமைப் பாதுகாப்புக் குழு - தமிழ்நாடு கிராமப்புறப் பகுதியில் விவசாய கூலித் தொழிலாளர்களின் மற்றும் விவசாயிகளின் பிரச்சனையில் தீவிர முனைப்புடன் இருந்த செயல்பாட்டாளரை இழந்துவிட்டது.